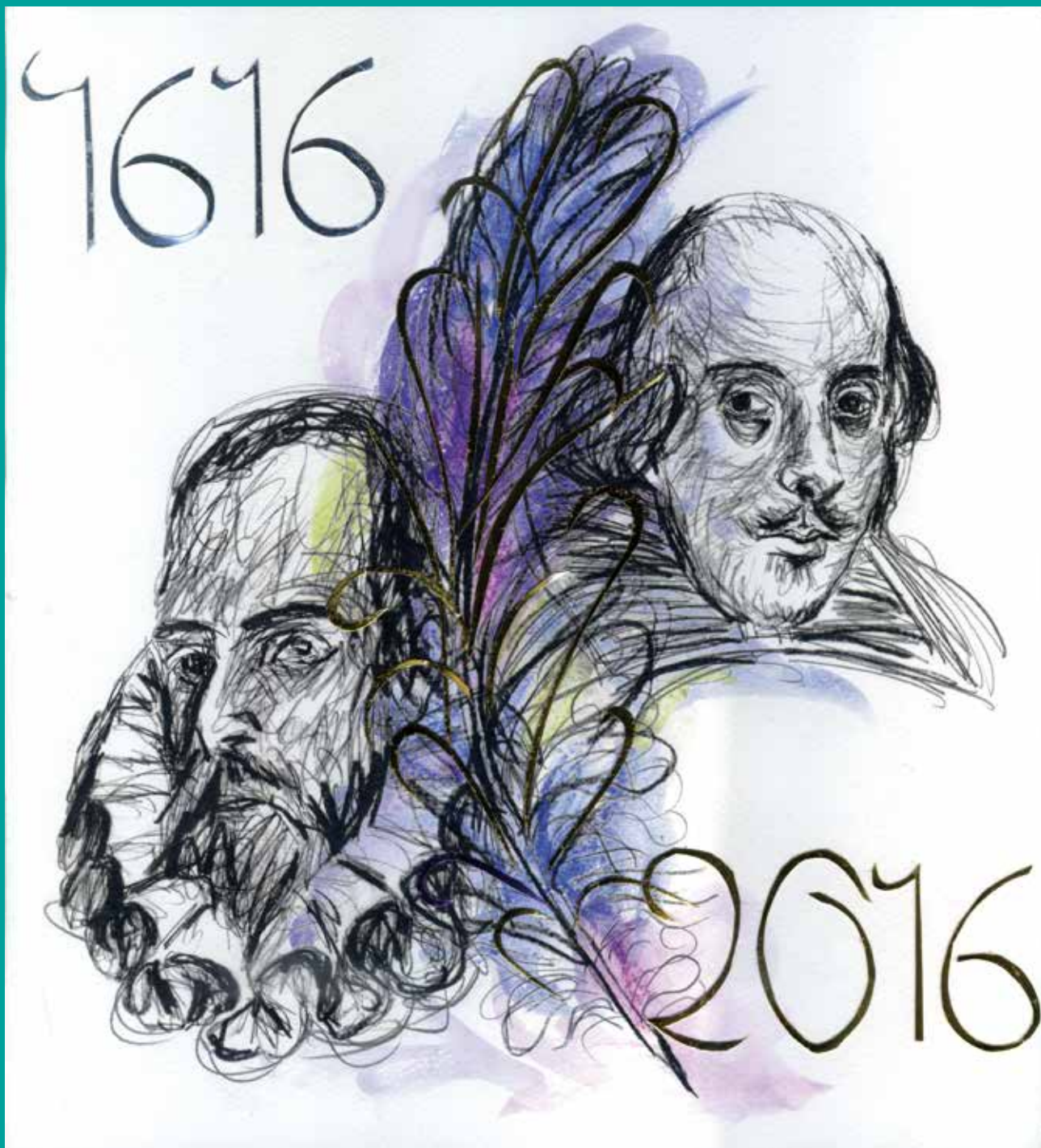

PAU i BÉ

Núm.1 - juny 2016

ANUARI DEL COL·LEGI

SAN ANTONIO DE PADUA FRANCISCANS DE CARCAIXENT

Salvador Armengol Gomis

promoarmengol@gmail.com

Ramón y Cajal, 41 - Bajo
Tel. y Fax. (96) 243 09 04
46740 CARCAIXENT (Valencia)

FRA JUAN CARLOS MOYA ha format part del claustre de professors del centre des del curs 2007-2008, amb un xicotet parèntesi, i va formar part de la comunitat franciscana del convent de Carcaixent des de 2010 fins que va estar nomenat el 2013 Ministre Provincial de la Província de Sant Josep de València, Aragó i Balears fins que el 31 de desembre de 2014 va estar elegit Ministre Provincial de la nova Província de La Immaculada Concepció, d'Espanya.

SALUDO

Fr. Juan Carlos Moya, ofm

Bienaventurados los misericordiosos porque alcanzarán misericordia» (Mt 5,7). Esta frase pronunciada por Jesús en el llamado «discurso del monte» centra lo que la iglesia universal está celebrando en este año jubilar de la misericordia, impulsado por el papa Francisco. La misericordia es aquella capacidad de la persona para poner su corazón en el sufrimiento de las personas. Nada hay en este mundo que más dignifique a la persona que entregarse por los últimos y olvidados de este mundo. Esto es lo que nos enseñó Jesús de Nazaret con su vida, viviendo entre los olvidados y muriendo como un bandido. Esto es lo que aprendió San Francisco cuando besó al leproso y quiso ser siempre menor y estar a los pies de los demás en actitud de servicio. Este es el camino que se nos propone a todos, religiosos franciscanos y comunidad educativa de *San Antonio de Padua* de Carcaixent para este año y siempre.

Con el deseo de ser misericordiosos porque primero han tenido misericordia de nosotros, os saludo y os hago llegar mi cercanía y afecto a todos y cada uno de los que formáis ese colegio del que tanto he recibido durante los ocho años en los que se me dio la oportunidad de servir. Deseo que todos podáis desarrollar vuestra tarea con paz y responsabilidad, afrontando los desafíos fuertes que nos plantea este mundo, y disfrutando del don de la vida.

A través de estas letras quiero aprovechar la oportunidad de agradecer a todos, profesores, alumnos, personal de administración y servicios, padres y madres, exalumnos, catequistas... tantos momentos buenos vividos junto a vosotros, y otros muchos en los que la complejidad de la vida empujaba a crecer. Muchas gracias a todos y cada uno de vosotros.

El salmo 84 nos dice que «la misericordia y la fidelidad se encuentran, la justicia y la paz se besan». Estas virtudes sean compañeras firmes de camino en cada uno de nosotros a fin de dar calor a nuestro mundo.

Feliz fin de curso. Un abrazo.

CRÈDITS

Edita: Col·legi *San Antonio de Padua*, franciscans de Carcaixent.

Consell de Redacció: Juanjo Cebolla, Miguel Llopis, Carmelo Jaén, Óscar Martínez, Moisés Morales, Sonia Pellicer, Fanny Petit, Ino Signes, Armando Toribio i Francisco J. Vila.

Col·laboradors: Alumnat de 2n de Batxillerat, Alumnat d'intercanvi de 1r de Batxillerat, Alumnat de 3r d'ESO, Ana Barbero, Cynthia Bello, Miguel Ángel Camarasa, Vicent Castelló, Maria Castells, Chelo Canet, Juan José Cebolla, Departament de lingüística, Equip de Pastoral, Ramón Esplugues, Gemma Fuster, Àlícia González Borràs, Enrique Guerrero, Ina Hübene, Fra Fernando Hueso, Paula Lloret, Óscar Martínez, Pablo Martínez, Marcel·lí Miquel i Bria, Fra Juan Carlos Moya, Jose Vte. Nebot, Irene Pastor, Sonia Pellicer, Elisa Ramos, Óscar San Francisco, Amparo Soria, Armando Toribio i Manolo Úbeda Morales.

Fotografia: Reyes Barrachina, Miguel Ángel Camarasa, Gaspar Codoñer, Asier Cano, Marcel·lí Miquel, Moisés Morales, Monrós i Pastor, Irene Pastor, Sonia Pellicer, Ino Signes i Amparo Soria.

Portada, portadelles i disseny: Carmelo Jaén

Impressió: Paper plegat

SUMARI

- 1 • Saludo. *Juan Carlos Moya*, ofm.
- 3 • Editorial. *Juan José Cebolla* y *Elisa Ramos*, directores académicos.

RELAT D'UN ANY • 5

- 6 • Crònica curs 2015-2016. *Armando Toribio*.
- 12 • Comparteix, el que és meu és teu. *Equip de Pastoral*.
- 15 • El més vist/lo más visto de *Facebook*. *Elisa Ramos* i *Juanjo Cebolla*.
- 21 • Jornada de Puertas Abiertas. *Chelo Canet*.
- 22 • En agraïment a una fidelitat. *Fra Fernando Hueso Iranzo*.
- 23 • Queridos compañeros. *Vicent Castelló* i *Diert*.
- 24 • Dia del Llibre. *Departament de lingüística*.
- 26 • British day: dimecres 11 de maig de 2016.
Amparo, Miguel Ángel i *Sonia*, professors del seminari d'anglès.

UNA NOVA REALITAT • 27

- 28 • Trabajamos la unificación. *Juan Carlos Moya Ovejero*, ofm.
- 30 • Col·legis Franciscans. *Manolo Úbeda Morales*.

RETROBEM EL PASSAT • 33

- 34 • ¿Cincuenta años no son nada? *Enrique Guerrero Salom*.
- 38 • Les pedres que murmuraven a les dones (i als homes també).
Marcel·lí Miquel i *Bria*.
- 42 • Identitat. *Josep Arminyana* i *Canut*.

FRANCISCANS PEL MÓN • 45

- 46 • London, an unforgettable experience. *Alumnat de 2n de Batxillerat*.
- 47 • Intercanvi Hameln. Alemanya. *Alumnat d'intercanvi de 1r de Batxillerat* i *Óscar San Francisco*.
- 50 • Canterbury. Anglaterra. *Alumnat de 3r d'ESO*.
- 51 • Convivencia en Asís. Italia. *Cynthia Bello, Maria Castells, Paula Lloret, Gemma Fuster*.

COL·LABORACIONS • 53

- 54 • Cuatro años de cambios. *Ramón Esplugues Fuster*.
- 55 • Déu pensa en verd. *Óscar Martínez Gómez*.
- 57 • Ai, pobre Ramon! *Àlícia González Borràs*.
- 59 • Intercambio desde el *Schiller-gymnasium* Hameln. *Ina Hübene*.
- 60 • Movimiento san Francisco. *Irene Pastor*.
- 62 • Permíteme. *Pablo Martínez*.

ORLES • 63

COL·LABORA:

MI Ajuntament de
Carcaixent

El col·legi *San Antonio de Padua*, franciscans de Carcaixent, no s'identifica, necessàriament, amb les opinions expressades pels autors dels diferents articles i col·laboracions.

EDITORIAL

Juan José Cebolla y Elisa Ramos

DIRECTORES ACADÉMICOS

Os presentamos nuestro anuario del curso 2015-2016. Desde estas páginas queremos dar la bienvenida a una nueva revista escolar que toma el relevo de anteriores publicaciones del colegio *San Antonio*.

Este es un centro que lleva el sello de San Francisco de Asís y, por ello, hemos escogido el inconfundible saludo franciscano, PAU i BÉ, como nombre para esta publicación. Pretende ser el reflejo del tiempo que inevitablemente pasa pero queda aprisionado en estas hojas, y que a lo largo de la vida, seguro, volveremos a ojear con nostalgia. Es por ello que, aunque estemos al final de curso, PAU i BÉ, es un saludo y no una despedida.

Con este anuario pretendemos ofrecer una pequeña muestra de la actividad de nuestra comunidad educativa, tanto de alumnos, como de las familias, los profesores y los demás trabajadores. Estamos muy alegres de poder celebrar que nuestros sueños y proyectos ya son historia gráfica. Cada foto, cada mensaje y cada dibujo son parte de nuestros logros personales y son un recuerdo vivo de nuestras experiencias con los compañeros/as y los profesores/as durante este año. El anuario enriquece el álbum familiar con las fotos de viajes, jornadas culturales, celebraciones, competiciones deportivas y otras vivencias académicas. ¿Y no son para celebrar y guardar como un tesoro los recuerdos de este curso que ya forman parte de nuestra vida?

Pero no solo eso, el anuario es una invitación a la acción de gracias a quienes con su trabajo y dedicación hicieron posibles todos estos proyectos. También es una oportunidad no despreciable para preguntarnos qué deberíamos haber hecho y no hicimos o qué pudimos hacer mejor. En este sentido el anuario es un desafío a la sensatez, a reconocer con humildad los fracasos y a capitalizarlos para ser mejores.

El anuario cierra un curso en el que hay mucho que agradecer, a docentes, alumnos, familias, a todo el personal del colegio y, evidentemente, a Nuestro Señor.

Relat d'un any

CRÒNICA CURS 2015-16

Armando Toribio

SETEMBRE

10 I 11 DE SETEMBRE

Inici de curs escolar.

22 DE SETEMBRE

Visita el nostre col·legi fr. Juan Oliver, Bisbe de Requena i franciscà nascut a Carcaixent.

25 DE SETEMBRE

Es va celebrar l'encontre de professors de col·legis franciscans que té lloc tots els anys. Enguany anàrem al col·legi *San Antonio de Padua* d'Alacant.

OCTUBRE

2 D'OCTUBRE

Setmana franciscana. Durant la setmana del 28 de setembre al 2 d'octubre, vam celebrar la SETMANA FRANCISCANA, on es van fer diferents actes per a acabar celebrant el divendres, 2 d'octubre, el dia de SANT FRANCESC al centre (tot i que va ser el diumenge, 4 d'octubre).

23 D'OCTUBRE

Com tot els anys, el col·legi va organitzar un sopar per a tots els antics alumnes. Es tracta d'un sopar de cabasset on tots hem pogut gau-

dir d'uns moments d'encontre per a recordar el seu pas pel col·legi i posar-nos al dia de la nostra vida.

25 D'OCTUBRE

Un diumenge de cada mes, tots els que hem volgut participar vam celebrar l'Eucaristia a la capella del col·legi.

26 D'OCTUBRE

Els alumnes de 2n d'ESO van visitar el Monestir de la Valldigna dins de les activitats programades pel Departament d'Humanitats on van descobrir com era la vida dels frares en un monestir a l'Edat Mitjana.

30 OCTUBRE

Els alumnes de 3r d'ESO van organitzar un esmorzar amb motiu de *Halloween* per recaptar diners proviatge a Anglaterra de fi de curs.

NOVEMBRE

3 DE NOVEMBRE

Els alumnes de 4t Primària exposen els experiments naturals que

han realitzat durant les últimes setmanes.

13 DE NOVEMBRE

La Conselleria d'Educació ha publicat en el DOCV del 11-11-2015 la resolució per la qual es concedeixen els premis extraordinaris al rendiment acadèmic d'Educació Secundària Obligatoria corresponents al curs 2014-2015. El nostre centre té a 3 alumnes entre les premiades.

La resolució publicada el mateix dia per la Conselleria d'Educació, premiava també els alumnes que havien cursat primària el curs 2014-2015. Aquest curs ens l'han atorgat a tres dels nostres alumnes, actualment cursant 1r d'ESO.

16 DE NOVEMBRE

Aquest dia el centre va celebrar una oració al pati amb motiu dels atemptats ocorreguts a París el cap de setmana.

20 DE NOVEMBRE

Premis Dia mundial de la infància.

Els alumnes de 3r d'ESO han anat a València al teatre per a veure *El Lazarillo de Tormes*.

21 DE NOVEMBRE

Aquest dissabte, un grup de professors i les seues famílies han fet un dia de convivència, visitant el monestir franciscà de Sant Esperit de Gilet (València). Ha sigut un moment d'encontre fraternal fora de l'ambient propi del col·legi.

23 DE NOVEMBRE

El Departament d'Orientació organitza tots els anys diferents sessions dins l'Escola de pares. El tema de la primera ha sigut «Peligro en las redes».

27 DE NOVEMBRE

Els alumnes de 4t de Primària han fet una exposició de treballs i maquetes sobre els rius.

30 DE NOVEMBRE

Els alumnes de 1r d'ESO han organitzat diferents diàlegs i exposicions per a mostrar els seus coneixements d'alemany.

DESEMBRE

1 DE DESEMBRE

Els alumnes de 1r d'ESO han acudit al teatre Flumen de València per a veure l'obra *Christmas carroll*.

5 DE DESEMBRE

Es tracta el tema de la Salut bucodental al 1r cicle de Primària.

6 DE DESEMBRE

Es convoca el II Concurs de betlems *online*.

10 DE DESEMBRE

Xarrades sobre eixides professionals als alumnes de Batxillerat per part d'exalumnes del centre.

Alumnes de 1r d'ESO exposen els treballs sobre el sistema solar i el cicle de l'aigua

11 DE DESEMBRE

Es realitza l'activitat pastoral d'Advent per a tots els cursos.

14 AL 18 DE DESEMBRE

El col·legi celebra la Campanya del quilo.

15 DE DESEMBRE

Els alumnes de 6é ens contenen com se celebra el Nadal en diferents llocs del món.

Té lloc un taller sobre hàbits d'alimentació saludable al grup de 5é de Primària.

18 DE DESEMBRE

Els alumnes que van restar al menjador van realitzar tallers a l'hora del menjador sobre el torró a Nadal.

19 DE DESEMBRE

Visita dels alumnes de 3r ESO al parc èdic d'Higuera.

22 DE DESEMBRE

Entrega de cartes dels alumnes de primària als emissors reials i festival de Nadal d'ESO i Batx.

Els alumnes de Primària van celebrar el seu Festival de Nadal

GENER

5 DE GENER

Reconeixement de l'Ajuntament de Carcaixent als alumnes que han obtingut el premi extraordinari.

12 DE GENER

Els alumnes de 1r de Batxillerat de Ciències han visitat l'Observatori Astronòmic de la Universitat de València.

Els alumnes de 1r de Batxillerat de Lletres han visitat el centre d'estudis ESIC (*Business & Marketing School*), a la ciutat de València.

15 DE GENER

Els alumnes de 2n de Batxillerat de Lletres han visitat l'Escola Tècnica Superior de Topografia, Geodèsia i Geomàtica de la UPV (Universitat Politècnica de València).

17 DE GENER

Taller audiovisual educatiu titulat *Un futur Responsable*, impartit per l'associació Cultural «Compromiso Perruno».

25 DE GENER

Els alumnes de 4t d'ESO han gaudit de la presència de l'escriptor Álvaro García, autor del llibre *TQMC?*

RELAT D'UN ANY

26 DE GENER

Conferència audiovisual titulada «La creatividad como estrategia empresarial» per als alumnes de 1r i 2n de Batxillerat que cursen l'assignatura d'Economia.

Xarrades – «Menjar bé és divertit!» programa d'educació per a hàbits de vida saludable, alimentació i exercici físic als alumnes de 1r i 2n de Primària i «El bosque encantado» per als de 5é i 6é.

27 DE GENER

Els alumnes de 2n de Batxillerat han visitat hui UNITUR (Saló d'orientació universitària).

29 DE GENER

Dia de la Pau

31 DE GENER

Apareix el nou format de la pàgina web del Col·legi.

FEBRER

2 DE FEBRER

Celebració de la Candelària.

5 DE FEBRER

Els alumnes de 3r de Primària han fet un taller amb aliments per a veure quins eren «més greixosos».

Els alumnes de 4t d'ESO han realitzat un taller d'«Emergències i primers auxilis».

8 DE FEBRER

L'equip de titularitat visita el nostre col·legi.

9 DE FEBRER

Els alumnes de 3r d'ESO, durant els mesos de gener i febrer, han realitzat el Programa d'Educació Sexual al PIES.

10 DE FEBRER

Celebració del Dimecres de Cendra a la capella del col·legi.

12 DE FEBRER

Els alumnes de 5é i 6é de primària han visitat hui l'exposició «Cáliz de la Misericordia» a la Catedral de València.

Va tindre lloc a l'hora del pati, un esmorzar solidari. Els diners recaptats es van destinar a l'ONG Mans Unides.

Celebració al centre de les proves per a obtenir el certificat A2 d'Anglès.

15 DE FEBRER

Xarrada i taller de CÁRITAS, sobre la nova campanya d'enguany «Practica la justicia, deja tu huella».

16 DE FEBRER

Els alumnes de 1r d'ESO han assistit a la representació teatral d'*El Geperut de Notre Dame*, al Teatre Escalante.

Els alumnes de 4t i 5é de primària anaren al Teatre Don Enrique a veure una obra teatral en anglès.

17 DE FEBRER

Formació del professorat en franciscanisme 2na sessió «Francisco de Asís y la gratuidad».

Xarrades d'orientació laboral per als alumnes de Batxillerat sobre les enginyeries.

18 I 19 DE FEBRER

Celebració del VI Congreso Internacional de Marqueting Educativo on van participar diversos professors.

22 DE FEBRER

Escola de pares amb el tema «Educación emocional».

24 DE FEBRER

Jubilació del nostre company Vicent Timor de secretària.

26 DE FEBRER

Els alumnes de 1r de Batxillerat han anat al Teatre Flumen (València), per veure la representació teatral de l'obra *La dama boba*.

27 AL 30 DE FEBRER

Viatge dels alumnes de 2n de Batxillerat a Londres.

28 DE FEBRER

Taller per a la prevenció del tabaquisme.

29 DE FEBRER

Els alumnes de 2n ESO han assistit al Teatre Talia de València per a veure l'obra *El Chico*.

Celebració d'«El Dia de l'Arbre» dels cursos de 1r, 2n i 3r de Primària a l'Hort de Soriano.

MARÇ

4 DE MARÇ

Els alumnes de 5é de Primària han presentat els seus treballs sobre els rius i les seues parts.

Els alumnes de 4t de Primària han realitzat uns murals per a explicar de forma senzilla els actes i símbols de la Setmana Santa.

9 DE MARÇ

Jornada de portes obertes.

11 DE MARÇ

Visita de Fr. Juan Carlos Moya, frare i exprofessor del centre, actualment el Germà Provincial dels franciscans a tota Espanya.

11 i 12 DE MARÇ

Encontre de pastoral a Sant Esperit dels 14 Col·legis Franciscans de la Província de la Immaculada.

14 DE MARÇ

Xarrada: «L'amor de veritat no fa mal» dins de la setmana de la dona per a 3r i 4t ESO.

15 DE MARÇ

Celebració de les Falles.

22 DE MARÇ

Taller de com fer una «mona de Pasqua».

24 AL 27 DE MARÇ

Celebració de la Pasqua en Xelva.

ABRIL

5 AL 11 D'ABRIL

Intercanvi col·legi alemany. Des de fa uns anys, el col·legi organitza un intercanvi amb el col·legi alemany *Schiller-Gymnasium Hameln*, de la ciutat de Hameln. Han vingut 12 estudiants i 2 professors.

7 D'ABRIL

Els alumnes de 3r a 6é de Primària han començat en aquesta 3a avaluació les activitats a la Piscina Municipal.

12 D'ABRIL

Els alumnes de 2n de Batxillerat han assistit a la representació teatral de *Lucas de bohemia* de Valle-Inclán al Gran Teatre de Xàtiva.

13 D'ABRIL

Els alumnes de 4t d'ESO i 1r de Batxillerat de Lletres han gaudit d'un dia d'immersió en la cultura greco-romana, també hem disfrutat d'una obra d'Eurípides *Ifigènia en Aulide* en el teatre romà de Sagunt.

13 D'ABRIL

Els alumnes de 2n de Batxillerat han realitzat un taller pràctic per a aprendre a controlar l'ansietat davant dels exàmens.

14 D'ABRIL

Els alumnes de 5é de Primària estan realitzant representacions de fragments del llibre de lectura que han llegit, «Tirant lo Blanc».

17 D'ABRIL

Els alumnes de 3r de Primària estan aprenent *Arts&Crafts* amb el famós quadre de Van Gogh, *Los Girasoles*.

19 D'ABRIL

Els alumnes de 2n d'ESO qui estan donant en València els textos instructius, per a fer més dolça l'assignatura hem fet una recepta de cuina i hem portat el menjar per a tastar-lo.

La Conselleria d'Educació ha entregat hui, en el Palau de les Arts Reina Sofia, els Premis Extraordinaris Al Rendiment Acadèmic de Primària del curs 2014-15.

20 D'ABRIL

Visita al Museu de les Ciències de la Ciutat de les Arts i les Ciències (València) dirigida als alumnes de 1r i 2n d'ESO.

21 D'ABRIL

Els alumnes de 3r d'ESO han realitzat una «Ruta literària per Carcaixent».

22 D'ABRIL

DIA DEL LLIBRE: Entre les activitats planificades per celebrar el dia del llibre hem organitzat una exposició de Cervantes i el Quijote:

RELAT D'UN ANY

diferents edicions antigues i actuals, en dibuixos, en diferents llengües, tots els llibres escrits per Cervantes... Així com l'apadrinament lector, una fireta d'intercanvis de llibres de segona mà...

25 D'ABRIL

Un any més, els Franciscans hem sigut premiats en el concurs de cartells de la XXXIIIa Mostra de Teatre Escolar. El jurat de la Mostra va atorgar a Gabriel Signes de 4t de Primària el 1r PREMI SAMARRETA i a Paula Núñez 2n d'ESO el 2n PREMI de CARTELL.

27 D'ABRIL

Escola de pares Tema de la sessió «Ensenyar a comer y crecer».

Els alumnes de Primària han anat a l'església de Sant Francesc per conèixer la missió del tercer orde franciscà.

El col·legi va realitzar un simulacre d'incendi, amb compliment de la normativa de prevenció d'incendis supervisat per un tècnic en prevenció de riscos laborals. L'alarma ha sonat a les 12 h i tot el col·legi ha sigut evacuat en quatre minuts al carrer Cenia Bonastre.

MAIG

1 I 8 DE MAIG

Un grup d'alumnes de 3r de Primària han celebrat les Primeres Comunions en l'església de Sant Francesc.

2 AL 6 DE MAIG

Els alumnes d'ESO i 1r de Batxillerat realitzaren, en l'assignatura d'Educació Física, el TEST de COOPER en el poliesportiu. Aquestes proves físiques s'emmarquen dins de la 3a avaluació.

4 DE MAIG

Els alumnes de 1r i 2n de Primària han realitzat una sèrie d'activitats en VIALDEA (parc temàtic de seguretat viària).

5 DE MAIG

Els alumnes de 1r de Batxillerat han realitzat una Passejada Literària per la València del segle xv.

5 AL 8 DE MAIG

Es va celebrar en Sant Sebastià el Festival Europeu d'Escoles de Bandes de Música. La Lira Carcagentina va tindre una destacada participació i un nombrós grup d'alumnes del col·legi Sant Antoni van estar allí presents.

6 DE MAIG

Presentació als alumnes de 4t d'ESO de la Formació Professional del cicle de grau medi de «Tècnic en Forn, Rebosteria i Confiteria».

10 DE MAIG

Dins del programa de l'assignatura d'Anglès pràctic, l'alumnat de 4t d'ESO A ha preparat i enregistrat un capítol de l'obra *Hamlet* de Shakespeare. Aquest vídeo serà presentat al concurs de l'editorial Oxford per a commemorar els 400 anys de la mort del dramaturg.

11 DE MAIG

Celebració del *British Day* on els estudiants van aprendre aspectes de la cultura Britànica, de la vida de Shakespeare i van tastar menjars típics anglesos.

13 DE MAIG

Els alumnes de 6é han experimentat en la classe de Ciències fabricant una brúixola a partir d'una agulla imantada.

14 DE MAIG

Aquest dissabte es van celebrar les Confirmacions on 24 jóvens del nostre col·legi han rebut aquest sagrament després de dos anys de formació.

18 DE MAIG

Els alumnes de 3r de Primària van visitar el Camerino de la Verge d'Aigües Vives, Patrona de Carcaixent, i li van fer una ofrena.

18-20 DE MAIG

Excursió dels alumnes de 5é i 6é de Primària a Múrcia, a la Manga del Mar Menor.

22 DE MAIG

Celebració del Festival Coral de Carcaixent en el qual han participat alumnes de 1r i 2n de Primària.

26-27 DE MAIG

Excursió dels alumnes de 3r i 4t de Primària a una granja escola a Xàtiva.

27 DE MAIG

Els alumnes de 5é i 6é de Primària participen en una Jornada de hoquei sobre herba.

Celebració de la graduació dels alumnes que acaben 4t d'ESO i 2n de Batxillerat.

28 DE MAIG

Realització al centre dels exàmens Cambridge dels nivells *TLE Movers* (Nivell A1) i *TLE Flyers* (A2) del MCR i *PET for Schools* (Nivell B1 del MCR).

JUNY

6-10 DE JUNY

Torneig de futbol-8 on participen alumnes des de 3r fins a 6é de Primària.

6-13 DE JUNY

Intercanvi amb un institut alemany. Ara han estat els professors i estudiants de 1r de Batxillerat del col·legi els qui han anat a la ciutat de Hamelín.

7-15 DE JUNY

Els alumnes de 4t d'ESO i PDC han fet el tradicional viatge pelegrinatge a Assís i Roma com a fi d'etapa.

8-15 DE JUNY

Alumnes de 3r d'ESO van realitzar un viatge a Anglaterra on han estat vivint amb famílies angleses. Al matí han assistit a classes d'anglès mentre que, a la vesprada, han visitat els monuments més importants de Londres i els voltants.

14- 15 DE JUNY

Com ja és tradicional, els alumnes de 1r i 2n d'ESO han fet una excursió al parc d'atraccions *Port Aventura*.

17 DE JUNY

Celebració de fi de curs dels alumnes de Primària.

Sopar solidari per a l'ONG Herset Perú.

COMPARTEIX, EL QUE ÉS MEU ÉS TEU, NOU LEMA PER A UN NOU CURS

Equip de Pastoral

Des de fa uns quants anys, els franciscans fem servir un lema per a treballar i fer visible la pastoral en els nostres col·legis.

Aquest curs ens hem proposat **COMPARTIR**: compartir la Fe, l'esperança, la caritat, el nostre temps, les nostres coses...

Com a gran família franciscana volem donar respostes comunes a les coses que ens envolten i ens preocupen, sabem d'una forma conscient que el que tenim i som ho hem rebut de Déu. D'aquesta manera hem donat cabuda a la missió que el papa Francesc ha encomanat als cristians, per a aquest any de la «MISERICÒRDIA», compartir amb tots els germans el perdó de Déu. Ell és qui ens regala una sèrie de dons que posem a treballar i dels que obtindrem fruits. El drama del nostre temps és quedar-nos eixos fruits i no posar-los al servei dels altres, especialment de la gent més necessitada.

L'educació és compartir, donar-se, celebrar, estimar. Uns aprenem dels altres i en aquest ball de gestos que es comparteixen la persona va madurant i creixent.

Moltes són les activitats que des del Departament de Pastoral hem planificat per a viure més intensament aquest lema tan nostre «COMPARTEIX, el que és meu és teu»:

Setmana de Sant Francesc

Estem en una de les setmanes més importants per al centre, en ella es realitzen activitats a les tutories, es decora el centre i s'aprofita per fer l'eucaristia d'inici de curs en l'església de Sant Francesc, a més de fer activitats esportives i jocs diversos.

Convivència de professors

Aquest any, hem encetat una nova activitat amb el professorat. El 21 de novembre, tots els professors i familiars compartírem un dia fora de les aules, el lloc triat va ser el Monestir franciscà de Sant Esperit a Gilet del segle xv. Parlem d'un dels complexos monàstics més importants de la nostra Comunitat, amb una biblioteca amb més de 80000 volums i rodejat d'un paratge natural immillorable. Fr. Fernando Hueso, actual guardià del convent, ens va fer de guia durant la visita.

Campanya del Kilo

Des de sempre, els franciscans han tingut entre les seues prioritats atendre les necessitats primàries de la gent i una d'aquestes ha estat procurar menjar a aquell que passa fam, així ha quedat constància amb el famós pa de Sant Antoni.

Quan arriba el temps del Nadal, entre el 14 i el 8 de desembre, organitzem una campanya de recollida d'aliments bàsics: arròs, pasta, oli, llet, llegum i dolços. La distribució d'aquests productes recau sobre el 3r Orde Franciscà, un grup de voluntaris seglars que ho distribueixen entre les famílies més necessitades de Carcaixent. Aquest any hem recollit més de 820 productes alimentaris. Gràcies per la vostra solidaritat!

Dia de la Pau

«Senyor, feu de nosaltres un instrument de la vostra pau...». Així comença l'oració de Sant Francesc per la pau, i també saludem amb aquestes paraules «**Pau** i bé».

La pau és un dels valors que més ens identifica als franciscans, i cada 30 de gener, **Dia de la pau i la no-violència**, celebrem aquesta data amb activitats varies a les tutories, una concentració al pati, la lectura d'un manifest i, aquest any, amb l'elaboració d'un mural del *Guernica* de Picasso, quadre que ha esdevingut un símbol en contra de les guerres i una expressió de pau.

Esmorzar solidari

El passat 12 de febrer, es va organitzar el tradicional esmorzar solidari per recollir fons per a Mans Unides. Per tan sols 3 € els alumnes i professors poden esmorzar un entrepà i fer un donatiu a aquesta ONG. El projecte que hem ajudat a finançar aquest any ha estat un «**Programa d'atenció a dones i joves víctimes de l'exploració sexual**» al Perú.

RELAT D'UN ANY

Comunions

Un dels actes més esperats de l'any són les comunions. Els dos torns d'aquest any han estat: 1r torn, diumenge 1 de maig, la prengueren 11 xiquets i 2n torn, diumenge 8 de maig, la prengueren 13 xiquets. Les celebracions van ser oficiades per Fr. Àngel Talens i van tindre lloc a l'Església de Sant Francesc.

Confirmacions

Aquest any, han pres el sagrament de la Confirmació 27 joves del nostre centre.

La celebració va tindre lloc el dissabte 14 de maig a la Parròquia de l'Assumpció. L'acte va estar presidit pel Vicari Episcopal D. Miguel Díaz i va concelebrar amb ell Fr. Juan Martí, el franciscà que s'encarrega de la pastoral al nostre col·legi.

Altres activitats realitzades durant el curs han estat: el dia de la Immaculada, la formació del professorat, l'eucaristia del mes, confessions, Advent i Nadal, Quaresma i Pasqua, mes de Maria, Sant Antoni, convivències... Tot açò ho fem possible amb l'acompanyament dels germans Fr. Àngel Talens i Fr. Juan Martí.

Sant Francesc considerava que tot el que era i tenia li ho havia donat Déu, no perquè s'ho apropiés, sinó perquè ho tornàrem a aquells més necessitats.

Compartint l'estima, la pau, la justícia, l'alegria... segur que ho multiplicarem, per això, allò nostre, allò que ens identifica als col·legis franciscans és COMPARTIR.

EL MÉS VIST / LO MÁS VISTO DE FACEBOOK

Elisa Ramos i Juanjo Cebolla

Puedes seguir todo lo que hacemos en el cole desde Instagram, Twitter, Canal Youtube y, por supuesto, Facebook.

Millorant les habilitats aquàtiques

Preparats per a plantar un pi

Divertint-nos al Gulliver

Los profesores también disfrutan en fallas

La falla

Xarrada

Campions de CROSS INTERESCOLAR

British Day

EL MÉS VIST / LO MÀS VISTO DE FACEBOOK

Cuidem les dents amb fluor

Buscant Sor Isabel de Villena

This is Halloween

¿Almorzamos?

1.º ESO con Cervantes

Un paseo literario por Carcaixent

Celebrant Sant Francesc

Descubriendo la ciencia

EL MÁS VIST / LO MÁS VISTO DE FACEBOOK

Disfrutando de una convivencia en Pascua

Aprendiendo la técnica del doblaje

Nuestro Michelangelo particular

El Jardín Botánico se traslada a San Antonio

Campeonas

En acció

Preparando la Pascua

Compartiendo

EL MÁS VISTO / LO MÁS VISTO DE FACEBOOK

Reanimando

Unidos por la paz

Futuros universitarios

Aprendiendo alemán

Con los animales

Visitando el bar de la Universidad

Buscando un futuro

De visita en la Universidad

EL MÁS VIST / LO MÁS VISTO DE FACEBOOK

Futuros científicos

Ya llegan los Reyes

Haciendo ciencia

Escoltant què diuen

Puro teatro

Antiguos alumnos

De passeig per la Ribera

Con pijama!

EL MÁS VIST / LO MÁS VISTO DE FACEBOOK

Les veus del cor

Gaudint del fi de curs a la Manga

5é i 6é d'hotel

Flors per a la Mare de Déu d'Aigües Vives

Motoristes de 1r i 2n

Motoristes de 1r i 2n

L'Eucaristia del Diumenge

Arts and crafts in class

Pensant en la mona de Pasqua

JORNADA DE PUERTAS ABIERTAS

Chelo Canet

El pasado día 9 de marzo celebramos, un año más, la jornada de puertas abiertas del colegio.

De nuevo, toda la comunidad educativa se volcó en la preparación del acto, y el resultado fue una bonita tarde en la que compartimos con nuestros alumnos y con todos los que nos visitaron una entrañable tarde de convivencia.

La celebración se inició a las seis de la tarde, un grupo de alumnos y de profesores formaron una pequeña comisión de bienvenida que se encargó de distribuir a los visitantes: mientras los adultos fueron al aula magna donde Juanjo Cebolla, nuestro director, así como el Hno. Juan Martí, como representante de los frailes, se encargaron de describir quiénes somos y cómo funcionamos. Los más pequeños se divertieron en las aulas de Primaria donde se habían preparado un montón de juegos para ellos. Tampoco olvidamos a los más jóvenes, aquellos que el próximo curso compartirán nuestras aulas de secundaria y bachiller, especialmente para ellos, desde los diferentes departamentos, se prepararon talleres amenos, divertidos y curiosos: taller de doblaje, introducción a la arqueología, taller de matemáticas...

Junto a todos aquellos que nos visitaron no faltaron nuestros alumnos que, después de una jornada de clase, se fueron a casa y volvieron para participar activamente en todos los talleres.

**Volem ser
el teu col·legi**

PORTES OBERTES
Col·legi San Antonio de Padua - Carcaixent
dimecres, 9 de març a les 18 h

 Colegio Franciscanos **Primària, ESO i Batxillerat**
Visites guiades, tallers i ludoteca
Informa't: C/ Santa Ana, 2 / 982430250 / www.sanantoniocolegio.com

La charla del aula magna terminó con una visita guiada por el Centro donde se pudo ver ese cole vivo y franciscano del que tan orgullosos nos sentimos.

Y para acabar, merienda en el comedor donde todos juntos, profesores, alumnos, padres y visitantes celebramos el éxito de una tarde diferente en el colegio.

Lo mejor de la jornada quedó plasmado en el ambiente que se respiraba en cada uno de los rincones del edificio porque un cole es eso, las risas, las sonrisas, las manos abiertas, la proximidad de una gran familia que formamos toda la comunidad educativa del colegio *San Antonio de Padua* de Carcaixent.

EN AGRAÏMENT A UNA FIDELITAT

Fra Fernando Hueso Iranzo*

Fa uns dies em cridaven per a demanar-me si podia escriure un article amb motiu de la jubilació de Vicent Timor. Immediatament vaig dir que ho faria amb molt de gust.

Parlar de Timor és parlar de la història viva del col·legi San Antonio de Padua de Carcaixent. Ha sigut la friolera de cinquanta anys treballant en el nostre col·legi. En estos anys, Timor ha sigut l'encarregat de la tasca administrativa de la secretaria del col·le.

Cinquanta anys en la secretaria donen per a molt. Allí ha hagut de veure passar generacions i generacions d'alumnes, canvis de mestres i, per descomptat, trasllats de frares. Timor ha sigut qui ha pogut fer que tot això es visquera sense dificultat, en fidelitat a la institució, estiguera qui estiguera. Ha sabut fer fàcil el que d'altra manera haguera sigut difícil. Legislació, comptabilitat, arxiu... fins a la loteria de la VOT eren tasques que els frares hem confiat a Vicent, i en les quals ell ha sigut sempre un expert conseller.

En l'època en què va començar a treballar en el col·le, anys 60, i sota la direcció sobretot del P. José Luis, va conèixer les festes del col·legi, amb les dames d'honor i vestits llargs propis de l'època; va conèixer la recordada competició televisiva de *Cesta y Puntos*, va conèixer les projeccions cinematogràfiques, el naixement de l'equip de basquet, i un llarg etcètera d'esdeveniments, dels quals guarda memòria i fotos en l'arxiu del col·le.

Després vingueren els anys de la democràcia, amb les reunions semiclandestines en el centre, amb el canvi de professorat, amb l'arribada de frares joves i que pretenien revolucionar-ho tot. No tardaria a arribar el moment de concertar els col·legis i l'entrada de les xiques en un col·legi que sempre havia estat de xics.

També vingueren els anys difícils de l'eliminació d'aules i altres esdeveniments que a Vicent li donaren més d'un maldecap.

I què dir dels frares, des de José Luis, Barceló, Juan José S. Peretó, Benito... fins a l'època última amb Jaime, Fermín, Estanislao, Miguel Sempere, fray Ángel, Paco G. Olmo, Juan Carlos Moya o jo. Quants records, patiments i alegries. Quants moments, de bons i de roïns.

De tot açò, Timor ens podria contar tantes i tantes coses..., ell estigué sempre ahí, de forma discreta, atenta, i mirant sempre pel bé del col·legi. Per tot això he de dir GRÀCIES, per tot; sobretot per la discreció, pel saber fer les coses amb professionalitat, i sobretot, per una fidelitat indestructible als interessos del Col·legi i a la Comunitat Franciscana. I també PERDÓ, per les vegades que no hem sabut compartir les teues preocupacions o per les vegades que no hem comptat suficientment amb tu.

Bona jubilació, t'ho mereixes i que Déu totpoderós et beneïska i Sant Francesc t'acompanye sempre.

* Fra Fernando Hueso va formar part de la comunitat franciscana del convent del Carcaixent deu anys des de 2001 i, així mateix, va ser Director Titular del col·legi des del 2006 fins el 2010, sent l'últim Director Titular que formava part també de la comunitat del mateix convent de Carcaixent, abans de la reorganització.

QUERIDOS COMPAÑEROS Y AMIGOS:

Si hoy nos reunimos todos aquí, en la sala de profesores, es para anunciaros que nos deja toda una institución de Nuestro Colegio. Y es con cierta emoción que tomo la palabra para comunicaros que mi compañero y mentor durante estos últimos años se jubila.

¿Cómo encontrar las palabras justas para expresar nuestro agradecimiento por todos estos años de dedicación y profesionalidad?

Es muy importante para mí, en este día tan especial, expresarte mi gratitud por todos los conocimientos transmitidos tanto para el trabajo como para la vida. Momentos de risas y otros menos alegres pero, todos ellos, llenos de sabiduría.

No puedo negar que me invade la emoción de vernos todos aquí reunidos, cargados de recuerdos comunes que compartimos contigo de todos estos años.

Sin embargo, a pesar de la tristeza que produce cada gran cambio en la vida, por fin ha llegado para ti el momento que tanto esperabas, el momento del jubileo, el momento para dedicarte a otras cosas que te gustan y, sobre todo, el momento para disfrutar de todo el tiempo libre que tan merecidamente te has ganado.

Pero, desde el Colegio *San Antonio de Padua* de Carcaixent, tu colegio, queremos que sepas que no nos despedimos de ti con un «adiós» sino con un «hasta luego» y, aunque ya no compartiremos el despacho, el mío seguirá siendo siempre tu despacho. *TIMOR, com diu el nostre lema d'enguany: «el que és meu és teu».*

Por todo esto y mucho más que no se puede resumir en unas líneas, te damos las gracias por estos cincuenta años que has compartido con nosotros.

Una abraçada ben forta,

VICENT CASTELLÓ I DIERT

DIA DEL LLIBRE

Departament de lingüística

En un lloc del col·legi *San Antonio* de Carcaixent, el passat 22 d'abril tots els seus alumnes celebraren el Dia del Llibre. Començaren amb una lectura compartida entre tots. Els més menuts amb la creativitat que els singularitza havien elaborat una fitxa amb motius característics d'aquesta jornada on exposaven els llibres i els personatges fantàstics que més els apassionaven; a més a més, tingueren un gran detall en confeccionar un punt de lectura per regalar als seus padrins que eren els alumnes de secundària i batxillerat. L'experiència va estar molt enriquidora per ambdues parts, ja que, per uns moments, els alumnes majors feren de contacontes, i l'alegria i la satisfacció es deixava entreveure tant en els seus semblants com en el desig de tornar a repetir l'experiència.

Durant el temps de l'esplai es muntà al pati una fireta del llibre de segona mà en la qual es pogueren intercanviar lectures amb la prèvia aportació de les mateixes per part d'aquells que ho desitjaven. Com sempre, va ser tot un plaer comprovar l'atracció que encara continua tenint el llibre amb la força de les il·lustracions, dels títols més suggeridors, dels autors..., cadascú feia la seua tria. Però, juntament amb la lectura tradicional, no hem d'oblidar l'atractiu del suport digital per als

nostres menuts i adolescents, i la gran originalitat que tenen per fomentar i despertar la importància de la lectura. Per aquest motiu va ser una tasca complicada poder triar els dos guanyadors del II Concurs Instagram Col·legi *San Antonio de Padua* #llegicomparteixapconcurs. Amb l'objectiu de fomentar la lectura els alumnes participants havien de penjar a aquesta xarxa social un selfie amb un únic propòsit: promoure la lectura. Un dels guanyadors va ser aquell que més «👍m'agrada» va obtenir, l'altre, aquell més original, va ser triar pels membres del departament. Mar Ureña i Arantxa Garrigues foren les guanyadores, respectivament.

Envoltant totes aquestes activitats es va preparar una exposició a l'Aula Magna amb el títol *Cervantes i alguna cosa més que el Quixot*, que amb motiu dels 400 anys de la mort de Cervantes vam voler rememorar, no sols per la gran importància de Don Quijote de la Mancha, sinó també, per la no menys destacada, extensa i variada producció literària que va escriure. L'exposició comprenia un prestatge en el qual els alumnes que havien volgut col·laborar, portaven en dipòsit el Quixot que tenien a casa en qualsevol versió, destacant així mitjançant l'apilament de llibres la rellevància d'aquesta obra dins del món literari. Una altra prestatgeria es componia de tots aquells títols de novel·les de cavalleries que havien fet embogir el nostre cavaller i que dissortadament, la major part van acabar convertides en flames, excepte alguna salvada pel seu carisma especial, tant per al cavaller de la Trista Figura, com també per a nosaltres. Es tracta de *Tirant lo Blanc*, d'ahí que ocupara un lloc especial en la nostra exposició amb els magnífics gravats de Manolo Boix. Finalment, els últims prestatges oferien un seguit d'obres del nostre escriptor en tots els gèneres i subgèneres propis del moment i es feia un paral·lelisme amb la resta d'autors rellevants de l'època i la corresponent producció. A més a més, fèrem un camí retrospectiu de 400 anys conduïts per moltes curiositats i detalls plasmats al terra del corredor que responien a *Sabies que...* i que resultaren

Arantxa Garrigues, 2n de Batxillerat

d'allò mes interessants i curiosos. Amb aquests els alumnes conegueren que fins i tot al Japó tenen un Quixot en versió manga; o que a Cervantes li escrigueren una segona part del seu Quixot sense el seu consentiment.

Com a colofó vam poder convertir-nos en cavallers errants, en Cervantes o falsos mancos de Lepanto, en Dulcinea, Sancho... riure i participar del *Photocall*, del concurs de selfies... D'aquest concurs de fotos i d'altres, com la participació per equips per contestar correctament un qüestionari de tot allò aprés sobre l'exposició, es va fer la setmana següent el lliurament de premis.

Aquest Dia del Llibre va ser completat en altres jornades amb les lectures que els alumnes de 3r d'ESO feren pels indrets carcaixentins relacionats amb la toponímia literària amb el Passeig literari per Carcaixent; de la mateixa manera els alumnes de 1r de Batxillerat passejaren per la València del xv llegint i escoltant obres dels nostres autors del segle d'or en llocs tan emblemàtics com el monestir de la Trinitat on va ser abadessa Sor Isabel de Villena.

I així hem valorat i estimat a aquell que un dia *fue loco o cuerdo, fue Don Quijote de la Mancha o Alonso Quijano, el Bueno*. L'obeïm i fem realitat la seua última voluntat: «*Pueda con vuestras mercedes mi arrepentimiento y mi verdad volverme a la estimación que de mí se tenía*».

Mar Ureña, 4t d'ESO. Premi amb més

BRITISH DAY: DIMECRES 11 DE MAIG DE 2016

Amparo, Miguel Ángel i Sonia
Professors del seminari d'anglès

Des del seminari d'anglès es va organitzar el dia britànic o *British Day*, emmarcat dins de les jornades culturals per aquest curs acadèmic. Aquesta jornada pretenia apropar el nostre alumnat a la cultura i costums angleses i retre-li un homenatge al poeta i dramaturg britànic William Shakespeare, ja que enguany se celebra el 400 aniversari de la seua mort.

Durant la setmana prèvia, els alumnes i les alumnes de secundària i batxillerat cercaren informació a la xarxa i crearen pòsters sobre la seua vida i les seues obres, els quals foren penjats al corredor britànic o *British corridor*, mentre que l'alumnat de primària pintava i retallava unes caretes del dramaturg per al fotoreclat o *photocall*. A més, professors i alumnes treballaren de valent per a preparar l'exposició britànica.

La jornada de dimecres va estar plena d'activitats! En primària, visitaren l'exposició, van aprendre les distintes regions i banderes de Gran Bretanya, les quals enganxaren en un mapa gegant situat a l'edifici de primària. A més, de vesprada, els més menuts gaudiren d'una gimcana sobre el metro de Londres.

Pel que fa a secundària i batxillerat, visitaren l'exposició la vida i obra de l'escriptor britànic. En les classes d'anglès, es projectaren vídeo de dibuixos animats sobre les obres del cèlebre dramaturg i es feren exposicions orals sobre Shakespeare. Mentre que l'alumnat de 4t ESO va enregistrar uns fragments de dues obres de Shakespeare, *Hamlet* i *Much Ado about Nothing*, en valencià «Molt soroll per no res», els quals han sigut presentats al concurs de l'editorial Oxford per a commemorar els 400 anys de la mort del dramaturg. Quant a l'assignatura de plàstica, els alumnes prepararen diversos pòsters amb frases i llocs emblemàtics per a decorar el pati durant la *Tea Party* o festa del te.

D'altra banda, les nostre cuineres prepararen amb molta cura i estima un menjar molt especial: *Fish and chips*. Tots els alumnes, tant grans com menuts, i els

Alumnes a l'estació de Green Park

professors degustaren aquests plats típics: *Carrot salad* o amanida de carlota, *Noodle soup* o sopa de fideus i *Fish and Chips* o peix i creïlles. Tot estava deliciós!

Per a finalitzar la jornada, celebrarem una *Tea party* o festa del te. Totes les classes de primària, secundària i batxillerat ens trobarem al pati de l'escola per a beure una tasetta de te, per a primària poliol, i tastar una pasteta. A continuació, alguns alumnes i professors participaren del *photocall* amb la balconada de Romeu i Julieta que hi havia preparat al pati.

En resum, el seminari d'anglès ha preparat aquest esdeveniment cultural per mostrar als nostres alumnes les tradicions, els costums i la societat anglesa i, si cal, animar-los a aprofundir més l'estudi i el coneixement de la llengua anglesa.

Còmic de Romeu i Julieta en el British corredor

Alumnes i professors gaudint del photocall

Una nova realitat

TRABAJAMOS LA UNIFICACIÓN

Juan Carlos Moya, ofm
MINISTRO PROVINCIAL

Desde el colegio se me pide escribir unas líneas sobre la unificación de las Provincias llevada a cabo por los franciscanos y que, como a estas alturas sabrán muchos de ustedes, se realizó canónicamente el día 1 de enero de 2015.

Una cosa es lo canónico o jurídico y otra es el proceso que se está realizando para que la vida responda a aquello que se ha planificado. Y en ello nos ocupamos los franciscanos de casi toda España, esto es, aquellos que nos situamos en el territorio nacional a excepción de la cornisa cantábrica y parte de Castilla-León. En total, seis Provincias y una Custodia dependiente de la Provincia franciscana de San Francisco Solano en Perú.

Hace unos 12 años se inició el proceso de unión con la puesta en marcha de equipos de trabajo que fuesen pensando esta realidad. En este camino ha habido varios momentos importantes: en el año 2010 se produjo una asamblea en la que las Provincias decidieron si entraban o no en este proceso de unión. De ahí se descolgaron dos por diversos motivos: la de Santiago y la de Aránzazu. Esto hizo que el resto de Provincias y Custodia se centraran de forma más intensa en el trabajo de la unificación. De este modo, llegamos al año 2013 en el que todas estas Provincias y Custodia realizan un Capítulo provincial con la misma temática y metodología y se aprueba el proyecto de vida y misión de la que será la nueva Provincia, llamado «Proyecto Porciúncula». A partir de ahí, se fija la fecha de 1 de enero de 2015 como momento para la unión jurídica. Fue ese día cuando

nuestro Ministro general trajo el decreto de supresión de las antiguas Provincias y Custodia y el decreto de erección de la nueva Provincia Franciscana de la Inmaculada Concepción. A partir de ese momento se da un único gobierno provincial y se ha de reestructurar todo lo relativo a comisiones provinciales.

La unión, como todos saben, viene provocada esencialmente por la falta de vocaciones. Esta es una realidad inapelable. No entran los jóvenes que necesitaríamos para que perduren todas las fraternidades y obras apostólicas que llevamos adelante. Sin tener un gran conocimiento de la historia de la iglesia y de la vida consagrada, creo que lo que la vida consagrada está viviendo en este momento histórico es inédito: creo que nunca antes la vida consagrada y, por tanto, los franciscanos, nos habíamos visto en esta situación de escasez vocacional. Junto a las cosas que nosotros no habremos hecho bien, está el fenómeno de la secularización y el culto al individualismo que hace que se imponga un estilo de vida en el que la persona prescinde perfectamente de Dios. Dios no es relevante, la persona se ve capaz de vivir por sí misma al margen de toda referencia a lo trascendente. Muchas familias y las generaciones jóvenes viven esta realidad con total normalidad.

Esto ha provocado que nuestros hermanos sean muy mayores, que tengamos que discernir lo esencial de nuestra vida y misión y nos lleve a tomar decisiones dolorosas de cierre de fraternidades, como así sucedió con la fraternidad franciscana de Carcaixent. Esto también está suponiendo que los hermanos franciscanos más jó-

Provincia franciscana de la Inmaculada Concepción

venas se tengan que multiplicar en diversas tareas para poder asistir aquellas tareas que se han llevado desde hace mucho tiempo.

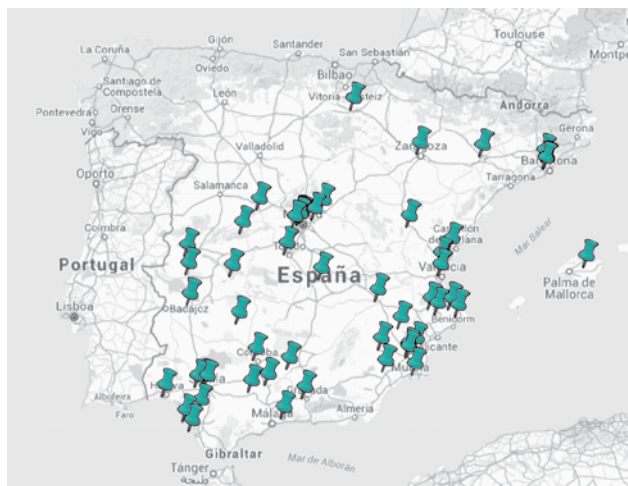
En este momento, la Provincia se halla inmersa en un proceso de reflexión sobre el destino de los más de 53 conventos habitados por frailes. Todo ello viene iluminado por la tarea a la que hemos de estar llamados en este momento de la historia y por el cuidado de la vida fraterna, de manera especial, la de nuestros hermanos más mayores y frágiles.

Respecto a los colegios, la nueva Provincia lo ha tenido muy claro: todos ellos permanecen, aunque no tengan comunidad religiosa viviendo en ellos. Los colegios son una plataforma importante de evangelización para los franciscanos y como tal tratamos de cuidarla a través del Equipo de Titularidad y a través de los hermanos franciscanos que atienden pastoralmente cada uno de los catorce colegios de los que la Provincia de la Inmaculada es titular.

En estos momentos, el Equipo de Titularidad sigue trabajando intensamente en ir dotando de instrumentos comunes a los catorce colegios para que nuestra identidad sea reconocida en cualquiera de ellos. Hemos de tener en cuenta que una trayectoria de más de cien años en algunos casos, hace que se tengan estilos muy propios y la unificación de tantos criterios y acciones para ser una única realidad lleva su tiempo. Esto es lo importante, a mi modo de ver, en el proceso de unión: tener la paciencia necesaria para saber que hemos de vivir procesualmente este itinerario de unificación, trabajar en equipo para que el resultado no sea de una persona sino de un grupo de personas que asumen y se ilusionan por un proyecto, y el conocimiento entre los que formamos parte de esta familia. Ahora se hace imprescindible poner rostro a las personas de otros colegios como medio para poder crear lazos fraternos que nos hagan sentir familia unos con otros. Este es un objetivo muy importante para nuestros colegios y para la misma Provincia,

pues en estos momentos, a excepción del que escribe, ningún otro fraile conoce al resto en su totalidad.

Por no hacer más extenso este escrito, concluyo realizando una petición a la comunidad educativa de San Antonio de Padua de Carcaixent, tan querida para mí. Nuestro objetivo es educar personas para la vida y, desde ahí, hemos de ofrecer lo mejor a nuestros alumnos. Lo nuestro es vivir descentrados de nosotros mismos para dar a los demás aquello que hemos recibido. La petición es que creamos en la fraternidad, que pongamos medios sencillos para construirla, y que pongamos alma en la relación entre unos y otros, como expresión del alma que Jesucristo puso con sus discípulos, con los fariseos, con los publicanos y prostitutas, con sus verdugos... La vida es breve y no la podemos desperdiciar en disputas espurias que nos lleven a la destrucción. Hemos de interiorizar que somos diferentes y la diferencia no es una amenaza, sino la gran posibilidad para nuestra felicidad, pues complementa lo que uno es. Jesucristo, al final de su vida, no se cansará de recalcar a sus discípulos que el Padre y él son uno. La comunión es la argamasa para que esta fraternidad sea real.

COL·LEGIS FRANCISCANS

Manolo Úbeda Morales

TITULAR DELS COL·LEGIS DE
LA ZONA DE VALÈNCIA

Després de més d'un any des de la unió de les antigues Províncies Franciscanes per constituir la nova Província de La Immaculada Concepció i de la creació, per part d'aquesta, de l'Equip de Titularitat, ens trobem a hores d'ara en el camí d'aconseguir una doble finalitat: d'una banda, dur endavant la gestió directa dels col·legis; i d'una altra, aconseguir que els catorze centres educatius, que formen part d'aquesta Província, siguin conscients que no són unes entitats aïllades, sinó que formen part d'un projecte comú que sols serà una realitat si se segueix un procés d'unificació en tots els aspectes que comparteixen.

Fins ara, els col·legis actuen de manera autònoma i independent, sense a penes relació i amb criteris que depenen exclusivament dels equips que en cada perío-

de assumeixen la direcció del centre. És un funcionament individual i de cara endins, en el qual no es té en compte la resta de col·legis que, malgrat estar geogràficament més o menys allunyats, pertanyen a la mateixa Província Franciscana i, en conseqüència, tenen uns àmbits i unes finalitats que requereixen un tractament comú per a tots.

A hores d'ara, l'objectiu és aconseguir que els centres passen a formar part d'una realitat col·legiada en la qual compartiquen no sols l'Ideari i el Carisma, sinó els plans de Pastoral, estratègic i de Formació, el sistema de la gestió de la qualitat, els criteris i procediments en la contractació del personal, les relacions amb empreses que proporcionen serveis als centres com les asseguradores i assessories, les de menjador, les editorials, les que organitzen activitats extraescolars, etc.

Cal treballar per crear un sentiment de pertinença a una entitat que, respectant la diversitat de cadascun dels centres, ens identifiquen de forma inequívoca davant d'altres opcions educatives.

Per aconseguir aquest objectiu s'està treballant en diversos fronts: s'ha creat un Manual d'Identitat Corporativa, en el qual queden perfectament definides les bases que identifiquen els col·legis Franciscans: els colors, els formats, els tipus de lletra, els textos identificatius i, fins i tot, els dissenys de la papereria, les carpetes, etc. Es tracta de crear una nova imatge en què ens reconeguem i que ens ajude a donar-nos a conèixer cap a fora. La intenció en aquest primer moment és que el nou logotip, la nova cartelleria, etc. estiguen presents cada vegada més al Col·legi per fer-la nostra com més prompte millor.

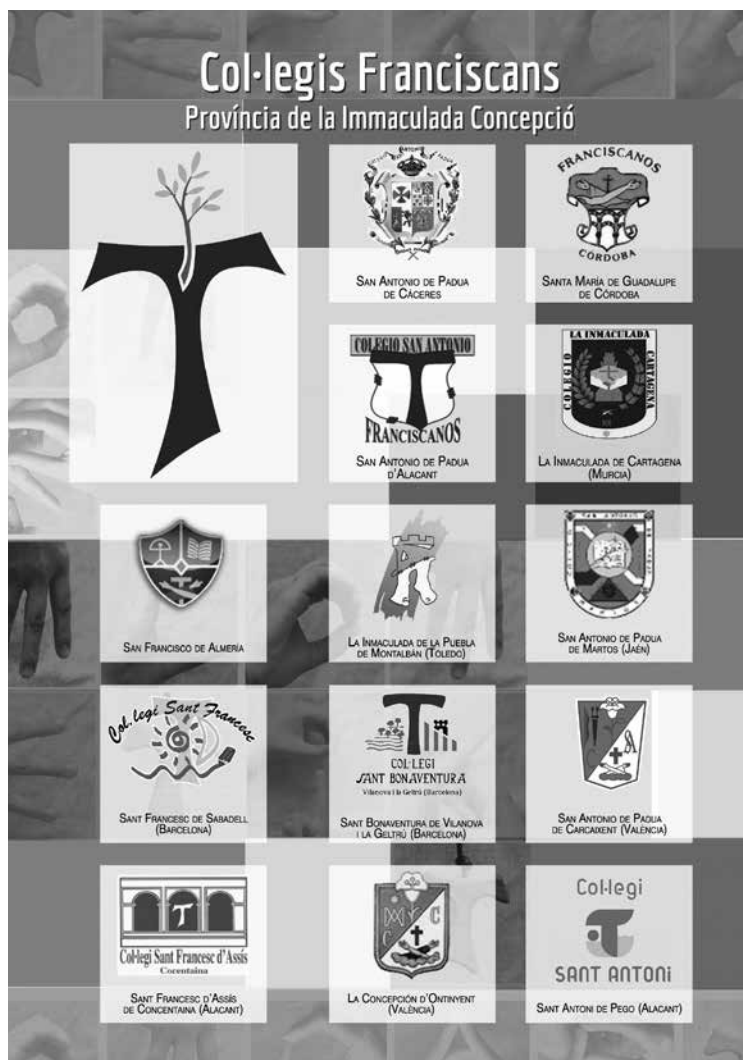
S'està dissenyant un nou uniforme que serà comú a tots els centres i que ens identificarà com a col·lectiu, amb una imatge corporativa comuna i reconeguda com els Col·legis Franciscans. La implantació de l'uniforme dependrà de cada centre, el qual podrà establir el calendari que més li interesse tenint en compte les seues pròpies característiques i necessitats. La coincidència al mateix temps de dos uniformes, antic i nou, no té data determinada, en aquest cas, de la mateixa manera que al calendari d'implantació serà el centre qui marque la pauta que cal seguir.

Es modifiquen procediments administratius amb la intenció que siguin iguals per a tots i es treballa per traure un nou Reglament de Règim Interior, que definisca clarament el paper que ha de jugar cadascú dintre de l'organigrama del centre en aquesta nova organització. Al mateix temps, s'estan estudiant distints paràmetres per a confeccionar el Pla Educatiu Institucional de la Província.

També es vol avançar en la interrelació entre els col·legis per fer possible la participació de tots en els

Equip de Titularitat dels col·legis de la Província Franciscana de la Immaculada Concepció.

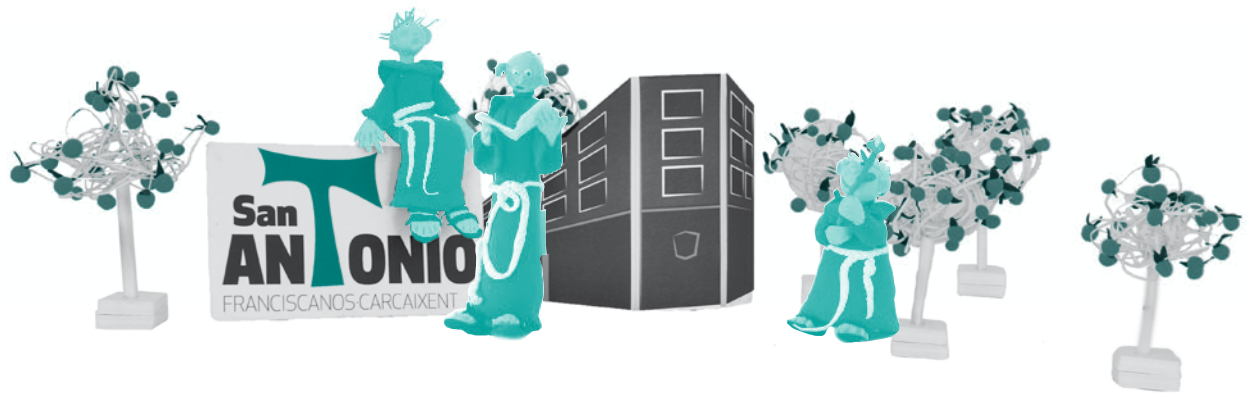
diferents tipus d'activitats organitzades per cadascun. Queda, com un projecte de futur, l'organització d'activitats comunes amb la finalitat que coincidiscuen tots els centres per a participar-hi. Aquest es el camí pel qual es vol que transiten, en un futur pròxim, els catorze centres franciscans.

Els Caps de les àrees de Pastoral, Economia i Pedagogia i Qualitat de l'Equip de Titularitat, han visitat el Centre i s'han reunit amb l'Equip Directiu, els equips de Qualitat, Orientació i Atenció a la Diversitat, Pastoral, els delegats de l'alumnat i el Claustre de professorat per animar-los que s'incorporen a la nova realitat amb la il·lusió i cooperació necessària perquè un projecte tan ambiciós com aquest arribi a bon terme.

Vull des d'aquestes pàgines convidar a tota la Comunitat Educativa del col·legi San Antonio de Padua a incorporar-se a aquesta nova realitat amb il·lusió i alegria, perquè aquest és el futur pel qual hem de caminar. Al mateix temps, hem de mantenir les característiques específiques del Centre que enriqueixen al conjunt i que ens identifiquen com a una Comunitat que contribueix a la diversitat, tan valorada dintre del Carisma que propaguem.

Per últim, vull recordar que el sentit que per a la Província tenen els Col·legis no és un altre que la possibilitat de ser una plataforma evangelitzadora, des de la qual es formen persones que assumeixen els valors de la fraternitat, solidaritat, acolliment, tolerància i tots aquells altres que el Carisma franciscà té, juntament amb una formació acadèmica de qualitat, que els permetta desenvolupar una vida feliç.

Retrobem el passat

¿CINCUENTA AÑOS NO SON NADA?

Enrique Guerrero Salom

Enrique Guerrero Salom (Carcaixent, 28 d'agost de 1948) és un polític i alt funcionari espanyol. Exalumne del col·legi San Antonio de Padua, franciscans de Carcaixent, perquè allí va realitzar els seus estudis de 2n fins a 6é de Batxillerat i el PREU entre els anys 1958 fins a 1965.

Des de 2009 és Eurodiputat pel PSOE, integrant del Grup de l'Aliança Progressista de Socialistes i Demòcrates en el Parlament Europeu (Grup S&D). Actualment és Vicepresident del Grup S&D i Membre de la Comissió d'Assumptes Constitucionals de l'Eurocàmera.

Doctor en Ciències Polítiques per la Universitat Complutense de Madrid, Premi Extraordinari de Doctorat. Becat per la Comissió Fullbrighth, va cursar estudis de postgrau en el Massachussets Institute of Technology (M.I.T.) en 1974 i 1975. També va cursar estudis de postgrau sobre gestió universitària i cultural en la Strathclyde University d'Escòcia(1980). És Professor Titular del Departament de Ciència Política i de l'Administració de la Facultat de Ciències Polítiques i Sociologia de la Universitat Complutense de Madrid.

La seua trajectòria professional ha estat vinculada a l'Administració Pública espanyola. En 1973 va ingressar en el Cos Superior d'Administradors Civils de l'Estat. Va treballar en el Ministeri d'Educació i Ciència (1973-1981), ha sigut Conseller Tècnic en l'en l'Institut Nacional d'Administració Pública (1981-1982); Vocal Assessor en el gabinet de Presidència del govern (1982-1987); Secretari General tècnic en el Ministeri d'Educació i Ciència (1987-1988); Director del Gabinet del Ministre d'Educació (1988-1991); Sotssecretari d'Educació i Ciència (1991-1993); Secretari General de Relacions amb les Corts (1993-1996) i Director Adjunt (2004-2008) del Gabinet de la Presidència del Govern. És a més autor de diferents publicacions en els camps de l'educació, les institucions i els actors polítics.

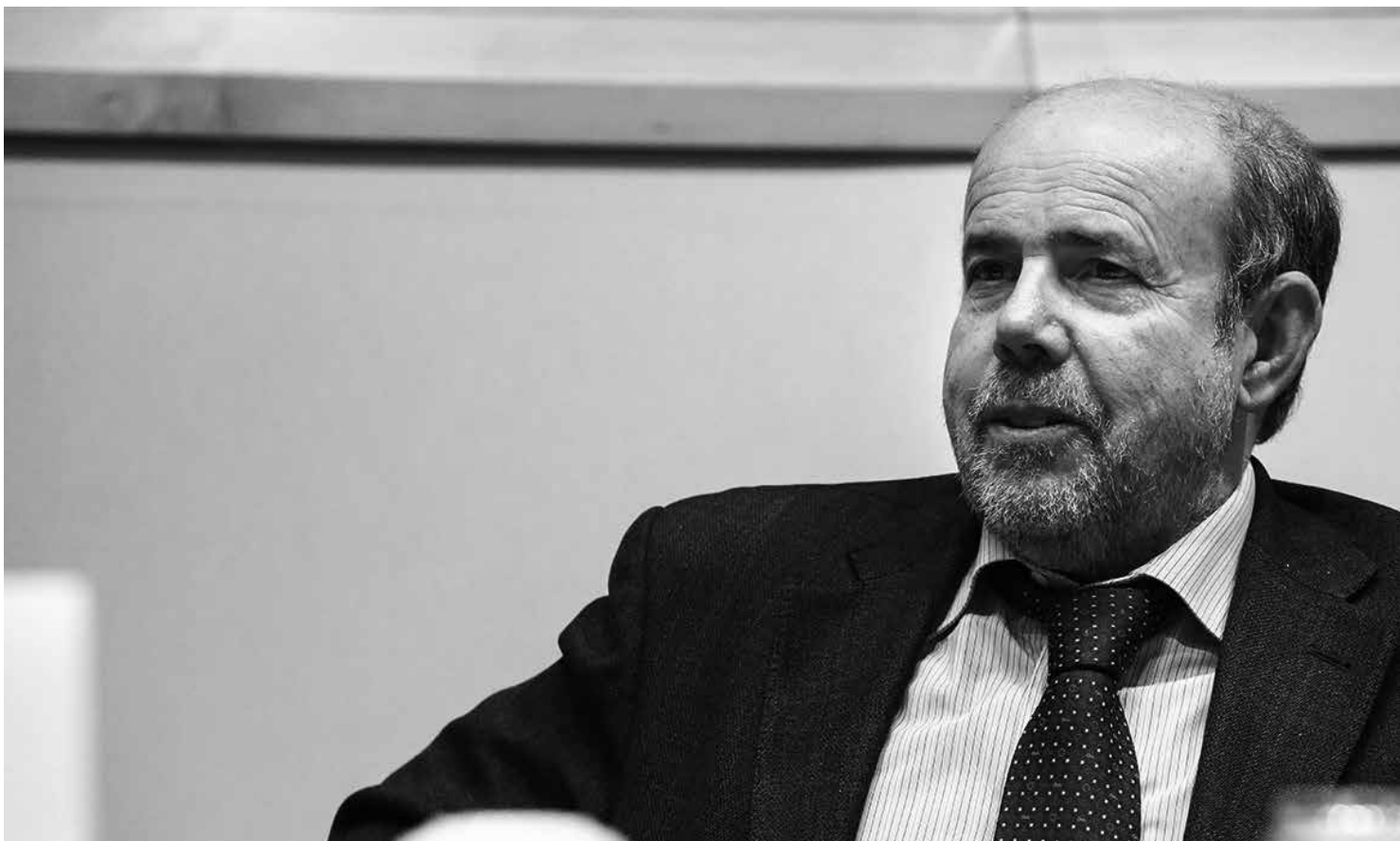
Ha sigut Gran Creu de l'Ordre del Mèrit Civil, Gran Creu de l'Ordre d'Alfonso X el Sabio, Medalla d'or de Carcaixent i Medalla de Plata de l'Ordre del Mèrit de la Guàrdia Civil.

No dudé un instant en acceptar la invitación que se me hizo de contribuir al primer número de esta Revista que ahora nace, inaugurando la sección reservada para los antiguos alumnos del Colegio. Me pregunté entonces por qué, precisamente a mí, se me regalaba ese privilegio. Seguro que otros muchos antiguos alumnos habrán cuidado mejor que yo las relaciones con el Colegio, habrán mantenido contactos más continuados con sus responsables, o entre sus propios compañeros de curso, o habrán seguido las vicisitudes del Centro a través de sus propios hijos o nietos, escolarizados en sus mismas aulas una o dos generaciones después.

Así que, para responderme a mí mismo, he imaginado algunas posibles razones. Puede que cuente la edad. Si se trata de antiguos alumnos, y este es el primer número de la revista, cuanto más antiguo mejor, y yo camino ya a una edad provecta. Luego, quizá hayan reparado en que he dedicado parte de mi vida a la educación. Puestos a buscar, no se me ocurren muchas más. Simplemente, alguien tenía que ser el primero y se han acordado de mí. Sea por lo que sea, agradecido por la invitación y vamos a ello. Me inquieta, sin embargo, qué enfoque le darán a esta sección quienes la ocupen después, si optarán por la nostalgia, por la memoria o si nos proporcionarán su visión personal del mundo actual.

No podría continuar sin agradecer a todos y a cada uno de mis compañeros de curso los años en que disfrutamos, sufrimos, quisimos, odiamos, crecimos juntos y nos abrimos a la vida. Menos aún sin recordar con cariño a quienes ya no están aquí, que no son pocos, a los que guardo en mi memoria, cuya presencia nos ha acompañado en el par de ocasiones en que muchos de nosotros nos hemos reunido en los últimos años, y cuya herida se reabre cada tanto que un compañero nos informa de la pérdida de otro.

Ya he señalado que he dedicado parte significativa de mi vida a la educación. Lo hice, vocacionalmente, desde casi el mismo día que acabé mis estudios, como el profesor universitario de la Complutense de Madrid

que todavía soy. Pudiendo optar por otros mejor considerados y apetecidos, escogí el destino del Ministerio de Educación y Ciencia cuando, muy tempranamente, me hice funcionario de nivel superior del Estado. Trabajando para la educación desempeñé cargos políticos en el Gabinete del Presidente del Gobierno y en el propio Ministerio. Puedo decir, con humildad pero con orgullo, que tuve la suerte de poder contribuir con algo más de un grano de arena a la gratuidad de la enseñanza obligatoria cuando se garantizó, en 1984, por medio de los conciertos, y a la extensión, en 1990, de esa misma enseñanza hasta los 16 años. He dejado mi huella en textos legislativos, y también en programas de mi partido o en documentos de gobiernos sucesivos.

Mantengo, hoy más que nunca, la firme convicción de que la educación es el instrumento más relevante para el desarrollo de las potencialidades y capacidades individuales, la transmisión de valores, el progreso colectivo y la integración social. Prácticamente todos los grandes pensadores que en el mundo han sido han aportado sus reflexiones sobre la educación. Ningún cambio histórico, ninguna nueva propuesta de paradig-

ma social, ha renunciado a potenciar su propia versión educativa. Son muchos los grandes economistas, incluidos varios premios Nobel, que no han dejado de insistir en que la educación, lejos de ser un gasto, es la mejor de las inversiones. El conocimiento es el único recurso inagotable e insustituible.

Pero la extensión generalizada de la enseñanza es una conquista relativamente reciente. Como muestra de nuestro retraso histórico, se alcanzó en España un siglo más tarde que en los países centrales de Europa. Todavía cuando mis compañeros y yo ocupábamos las aulas de este Colegio, el número de niños y niñas que continuaban sus estudios después de los diez años, en lo que entonces se llamaba bachillerato elemental, era una muy pequeña parte de su cohorte de edad. La Universidad era un recinto prácticamente inaccesible para la gran mayoría del espectro social.

Cuando uno compara la España de entonces con la actual es como haber transitado de una realidad pobre, gris, intolerante y encerrada en sí misma, a otra de colores vivos, plural, abierta al mundo y con niveles más que aceptables de bienestar, aun teniendo en cuenta que

la crisis ha hecho retroceder muchas conquistas previas, erosionando la calidad de vida de millones de ciudadanos, ha desbaratado muy profundamente, y muy injustamente, las políticas públicas y los servicios sociales, dañando específicamente a la educación.

Hoy somos una sociedad avanzada, pero llena de grandes contrastes y con muchos puntos negros. Somos la cuarta economía del euro, pero no aseguramos un empleo a una de cada cinco personas que busca trabajar; contamos con empresas que compiten ventajosamente por todas partes en múltiples sectores, pero seguimos sin cambiar nuestro modelo productivo hacia uno más equilibrado y sostenible; hemos multiplicado nuestra renta media, pero también lo hemos hecho con la desigualdad, la pobreza y la exclusión; los españoles están profundamente irritados con la política, pero ejercen su ciudadanía con una consistente participación en los procesos electorales y movilizaciones sociales; figuramos entre las sociedades más avanzadas en derechos

y libertades civiles, pero flaquea su respeto real, la tolerancia y el pluralismo; nuestro gobierno no es modélico en los compromisos con la solidaridad, pero nuestra sociedad civil figura entre las más dispuestas a la cooperación, sea con el desarrollo de otras partes del mundo, sea con los refugiados que huyen de la guerra y de la miseria; no apostamos como debiéramos por la investigación, pero tenemos equipos punteros en todos los campos científicos de vanguardia; no somos campeones en casi nada, pero revalidamos cada año el título mundial en donación de órganos. Una sociedad, pues, de la que enorgullecerse, pero con muchas y variadas fisuras de las que preocuparse.

Algo así nos pasa en la educación. Nunca tantos de nuestros jóvenes estudiaron tanto y durante tanto tiempo, pero retenemos el record europeo de desocupación juvenil, no mejoramos la correspondencia entre lo que se estudia y el empleo que se obtiene, ni ofrecemos aquí las opciones que nuestros jóvenes acaban

buscando fuera de nuestras fronteras, lo que estaría si fuera por decisión propia y no por necesidad. Nuestras jóvenes estudian más y obtienen mejores calificaciones, pero progresan menos en sus respectivas profesiones. La educación siempre ha sido lo que llamamos ascensor social, la vía por la que disponen de oportunidades aquellos que no las han obtenido por su origen familiar y social.

Ese ascensor ha funcionado a buen rendimiento durante décadas, pero hace años que se viene parando en pisos intermedios. Paradójicamente, la extensión de la educación ha frenado la progresión basada en el mérito y el esfuerzo. Cuando tantos cumplen los requisitos básicos, vuelve a contar decisivamente la ubicación familiar, las redes de contactos, las influencias cruzadas.

Pero no enviemos a nuestros jóvenes el mensaje equivocado que pueda confundirles y desincentivarles. Sigue siendo muy cierto que quienes obtienen mejores niveles de formación cuentan con más posibilidades de emplearse bien y en aquello que pretenden. Y eso será así, cada vez más, en un mundo menos sólido, más cambiante, con profesiones que emergerán continuamente, y con esas mismas u otras que desaparecerán con una frecuencia más corta. A mayor formación, mayor capacidad para adaptarse a ese reto permanente.

En el mundo actual son más evidentes que nunca las singularidades, y a veces disparidades, entre instrucción y formación, que la educación agrupa en un todo. Las posibilidades de acceso a la información, a los datos, a las concreciones, son hoy casi infinitas, y se pueden obtener instantáneamente y en total paralelo a las aulas. Pero la agregación de esa información, la provisión de sentido a la misma, su encuadre en un campo de valores, su significación social, convierte al proceso escolar en más estratégico que nunca, y requiere de los profesores, mucho más que antes, el pleno ejercicio de su determinante función educadora.

Estoy convencido, desde hace mucho, de que nos jugamos nuestro futuro en la educación, de que esa debe ser nuestra apuesta estratégica, nuestro común reto nacional. Debemos concluir, cuanto antes mejor, el largo periodo de enfrentamiento, marcado por sucesivas reformas educativas de corta duración y dudosa eficacia, casi nunca orientadas a la calidad de la formación que proporcionamos, ni tampoco a la garantía de que esa calidad se ofrece por igual a todos nuestros jóvenes cualquiera sea la circunstancia en la que se encuentren.

Seamos críticos con la situación actual de la educación, aspiremos a cambiarla, trabajemos para mejorarla, pero mantengamos siempre la perspectiva de que, con o sin crisis, pertenecemos a un mundo privilegiado.

Soy en el Parlamento Europeo el Ponente Permanente para Ayuda Humanitaria. En el mundo actual hay 120 millones de personas desplazadas de sus hogares, tantas como las poblaciones de Francia y España juntas. La mayoría son niños y jóvenes, y por millones carecen de cualquier educación. Una buena parte de las razones por las que muchas arriesgan su vida y la de los suyos para llegar a Europa, a nuestras tierras, es la de proporcionar educación y horizonte vital a sus hijos. Sepamos valorar lo que tenemos y abrámonos y ayudemos de verdad a los que no lo tienen.

Si es verdad que, como muchos sostienen, la tierra de uno es aquella en la que se ha cursado el bachillerato, coincide en mi caso con aquella en la que nací, en la que viví mis primeros diecisiete años y de la que partí hace medio siglo. Nunca me he sentido de otro sitio distinto. Llegué al Colegio en segundo curso de bachillerato elemental, tras haber pasado por lo que entonces se llamaba la escuela “dels cagons”, y procedente de la escuela pública. A mi maestra Elena y a la tenacidad de mi maestro Vicente Chorro debo haber continuado los estudios. No puedo citar a todos mis compañeros, pero vale que singularice con Valentín Gavidia, el amigo en cuya casa tantas horas estudiamos juntos, alentados por nuestras respectivas madres. De mis profesores guardo recuerdos dispares, pero los mejores, aunque ya difuminados con el tiempo, sé que se corresponden con los padres Tomás y José Luis. A todos ellos, a mi madre, a mis compañeros, a mis profesores, al Colegio, del que siempre fui becario, gracias, muchas gracias, desde esta venerable distancia del tiempo.

LES PEDRES QUE MURMURAVEN A LES DONES (I ALS HOMES TAMBÉ)

Marcel·lí Miquel i Bria

Abans de vindre a treballar al Col·legi dels Frares, crec que podria comptar amb els dits d'una mà (en tot cas de les dues) les vegades que havia estat al poble de Carcaixent, i és que, de vegades, allò que tenim més a prop acaba per convertir-se en el més desconegut.

Els anuncis per la ràdio d'una discoteca que allà pels setanta feia furor (*la Tartana*); tres vesprades de diumenge a l'estiu a la *Central* i sis o set vetllades de dissabte al *Cafè de la Plaça*, durant els vuitanta..., això i que el meu amic Domingo havia estudiat al col·legi *San Antonio de Padua* dels Pares Franciscans. En açò consistia la meua coneixença del poble.

Però, malgrat eixe escàs coneixement, sempre hi havia hagut un element de la seua fesomia urbana que m'havia cridat l'atenció des del moment mateix que el vaig veure, de passada, en eixes breus estades que abans he esmentat: es tractava d'un blasó col·locat al xamfrà d'un edifici de rajola de caravista roja que hi havia a la vora de la carretera i del qual, en aquells moments, no tenia ni idea de què era.

Alguns anys després, casualitats de la vida, aquell edifici de caravista roja amb l'escut senyorial al seu cantó anava a convertir-se en la meua segona casa, i això em permeté descobrir l'existència d'altres dos elements escultòrics més a les seues parets: un altre escut presidint el capdamunt d'una de les portes que dona al carrer Santa Anna i un casalici amb relleus, molt prop d'aquell al mateix pany de paret, i preguntar-me sobre la relació que tots tres elements tenien amb l'edifici del nostre col·legi¹.

En aquest sentit cal dir que el Col·legi ocupa el solar de les anomenades cases dels Boscà, llinatge arrelat a Carcaixent des del segle XVII, on l'any 1656 va esdevenir-se un fet curiós que la família volgué commemorar erigint-hi el casalici que es pot veure a la façana del carrer Santa Anna².

«Sobre averse conservado esta familia continuamente con tan gran lustre, queda más honrada con tenir por su timbre el venerable y Santísimo Sacramento, después que en año 1656 se hospedó en la casa de los Suplicantes a ocasión que en el día del Corpus a tiemp de la prosición por el pronto diluvio siendo otras muchas las que avia antes, i más serca, se dignó permitir la retirasen en la de los Suplicantes, que les motivó en hazimiento de Gracias haser un pal·lio, que su coste pasó de siento y cinquenta doblones, que oy està en la Yglesia de Luchente, y a colocar Su Santísima Ymagen sobre la Puerta».

1. Tota la informació prové de Daràs i Mahiques, Bernat: Els llinatges carcaixentins: els Boscà. També del mateix autor: Els carrers i les places de Carcaixent: Història i anecdotari. També fra Àngel Martín, a un article publicat a la seua web. A més a més han estat d'inestimable vàlua les informacions que tant Fra Àngel com el Pare José Benito, ambdós membres d'aquesta fraternitat, m'aportaren mercé a moltes i gratificants conversacions.
2. AHPAC, Memorial adreçat al rei Felip V, s. cat. En Daràs i Mahiques, Bernat: La fiesta del Corpus del 1656 y los Boscà dins Festa a Sant Bonifaci Màrtir, 1990.

Es tracta d'un relleu desenvolupat dins una fornícula rectangular on es representa l'interior de l'habitatge i, en posició central, es representa la Custòdia o Viril on hi ha el Cos de Crist Sagramentat sobre les andes amb què es trau a la processó del Corpus i, sobre Ell, cobrint-lo, un pal·li. Els personatges es disposen en dues filades al voltant d'aquest element central: a la superior hi trobem els membres del clergat, regular i secular, que acompanyaven la Custòdia i que la contemplen amb veneració extàtica. A la filada inferior hom pot esbrinar la presència del seguici profà: a l'esquerra, compost per músics que tanyen diferents instruments de corda i vent; a la dreta els membres de la família Boscà, hostatges de la Sagrada Forma, que la contemplen amb gest de reverent fervor. En un primer pla i d'esquenes a l'espectador, un prevere abillat amb la casulla i els hàbits processionals, perfuma amb un encenser la casa que acull la Custòdia.

La inscripció que apareix al marc del casalici hi deixa constància del succés: *CRISTO SACRAMENTADO EN PROCESSION DÍA DE CORPUS ENTRÓ EN ESTA CASA DE LOS BOSCÁS LLOVIENDO ANNO 1656*.

La part superior del casalici es remata amb una motllura a manera de cornisa, per protegir-lo, que a al seu torn serveix de basament a un remat constituït per un peu de copa coronat amb una esfera o bola sobre el que conflueixen dues motllures incurvades finalitzades amb sengles volutes que determinen una mena de petit frontó, l'interior del qual es decora amb unes petxines.

L'estil del relleu, tot i semblar força popular, presenta un gran realisme en el tractament de les fesomies dels personatges i en la gesticulació, així com en els detalls (casulla del prevere, Custòdia, andes...).

També cal destacar l'ús de la perspectiva per crear un marc real on es desenvolupa l'escena utilitzant com a punt de fuga la Custòdia, i les parets i les jàssenes del sostre com a línies que hi condueixen la vista. És també notable, en aquest sentit, l'ús d'un alt i un mig relleu per a assenyalar la disposició dels personatges, més o menys pròxims a l'espectador, així com per utilitzar els efectes lumínics i crear contrastos entre llum i foscor.

Les cases dels Boscà foren arrendades a la mort de Martí Boscà (1735)³ i passaren per successives mans (Gaspar Lloret, Tomàs Casanoves) fins a arribar a Pas-

3. AHPAC, Llibre de l'administració de l'Hospital (1764-1792), sig. 20.3.0, fol. 142. Citat per Daràs i Mahiques, Bernat, op. cit.

qual Bru i Siscar, regidor perpetu durant els anys 1770 al 1779⁴. Ací pot estar l'explicació de la presència de l'escut que apareix al bell mig de la llinda de la porta que dona al carrer Santa Anna, on podem identificar les armes d'aquesta família: els Bru.

Aquest llinatge originari de Barcelona s'estengué entre els segles XIII i XV per tot arreu del Principat (Lleida, Girona, Tarragona) i el Regne de València. Les seues armes presenten un camp on s'eleva un turó naixent en la punta i sobre el qual hi ha arrelat un bruc, amb què s'al·ludeix a la família. El camp apareix voltat per la inscripció: *CONCORDIA RES PARVE CRES-CUNT, DISCORDIA DILABUNTUR* (Per mitjà de la concòrdia les coses petites creixen, per la discòrdia, s'enderroquen⁵). Un elm plomat i unes fulles d'acant rematen el blasó al seu capdamunt..., i més en damunt encara hi ha la figura d'un simi, probablement un babuí, que avança els braços abraçant l'elm. Dos braços humans que s'avancen ajuntant les mans en acció de pregar completen el conjunt.

Només ens queda explicar la presència de l'escut amb què començàvem aquest escrit i que avui trobem

al xamfrà que dona al carrer General Prim, tot i que aquest no és el seu emplaçament original, com es pot veure en fotografies de principis del segle XX, on el veiem coronant la llinda de la porta principal del Col·legi i emmarcat per un arc de mig punt. El trasllat al lloc que ocupa a hores d'ara es féu en escometre's les obres dels anys seixanta.

En principi sempre se l'ha relacionat amb la família d'Agustín García Oquendo (cosa que no sembla totalment confirmada), darrer propietari de l'edifici i benefactor de l'Ordre Franciscà a qui el cedí, segons el seu testament, el 1913 per tal que s'hi instal·lara un Centre de Cultura.

El camp d'aquest escut està quarterat. Al quarter superior de la dreta, que està emmarcat per uns carreus, hi ha una torre emmerletada flanquejada per un llenç de muralla que sembla erigir-se sobre una nuvolada; el de l'esquerra, també quarterat, presenta en disposició diagonal unes mans destres obertes i sagnant pels canells sobre dues ones d'aigua i dues estreles de vuit puntes. El quarter inferior esquerre l'ocupen dues llunes en creixent, amb una altra més petita mirant cap avall; al

4. Ibidem nota anterior.

5. Volem agrair al Pare Juan Martí, ofm, l'ajut que ens ha prestat en la traducció del lema de la família Bru.

dret un braç que agafa un ramell i a sota d'ell uns merlets i, al seu costat un torreó merletat entre altres dos més petits.

És curiós com, al capdavant, l'objecte que ha inspirat aquest escrit, l'escut de la cantonada del col·legi *San Antonio de Padua*, ha resultat l'únic dels tres elements escultòrics del qual no hem pogut esbrinar l'origen i, no obstant això, ens ha permès evocar a través d'ell els avatars, de vegades oblidats o poc coneguts, del passat del nostre centre.

I mentrestant, aquest blasó seguirà al mateix lloc i amb la seua silenciosa noblesa ens parlarà d'altres temps, i nosaltres seguirem observant-lo, parant-nos a mirar-lo mentre ens preguntem per aquells que un dia el lluïren amb orgull.

IDEALITAT

Josep Arminyana i Canut

Coneixíem la celebració d'uns Jocs Florals o Justes Literàries el 1974, amb motiu de les noces d'or del Col·legi. Coneixíem el guanyador de la Flor Natural, Rafael Roca Coll, un especialista en aquests tipus de competicions, ja que el text guardonat va aparèixer a la publicació que en aquells temps realitzava el nostre centre. Coneixíem la bona participació en aquest tipus de celebracions amb una llarga tradició (*«han sido numerosos y extraordinarios los certámenes literarios y musicales que en él [el col·legi] se han celebrado»*, afirmà Fogués a la seua història de Carcaixent). Poca cosa més coneixíem fins que Timor, custodi zelós de la documentació arxivada, ens va fer aplegar dies abans de la seua jubilació una carpeta plena de papers. Eren algunes de les obres que s'havien presentat als Jocs Florals. Allí estaven les pliques encara tancades amb el secret corresponent sobre el nom dels autors de les obres lliurades. La curiositat que no tingué Soleriestruch —o la rigorositat corresponent al seu càrrec, secretari d'aquelles Justes— va fer que coneguérem el nom d'aquells que es presentaren així com l'ordre complet de la classificació. Ens assabentarem que aquell que ocupà el segon lloc dins del concurs de la Flor Natural fora el text que portava com a lema «Camins de llum», l'autor del qual era Josep Arminyana i Canut. I, per tal de retrobar el nostre passat, ens hem permet reproduir l'obra que allí hi estava.

I LANIT I JO

Entre els llençols d'ombres es dorm en la nit ampla
mentre que algú cogita forjant nova il·lusió.
La fredor del silenci sembla que tot eixampla...
Pels camins de tenebres només la nit i jo.

La ciutat es recolza tranquil·la, confiada,
reposant esperances d'un viure amb més conreu,
i el crit de lluminàries, quan es desclou l'albada
espera, entre somnis, per a posar-se en peu.

Els ulls al cel adrece. La pensa amunt enlaire
restant per breu estona parat, pesant al fi:
Qui pogués tenir ales! I pels camins de l'aire
volar, fugint de terra, pel cel de blau set!

Volar...! No com un Ícaro forjant ales de cera
il·lús fugir de terra cercant un lleuger vol,
tornant amb virulència, frenant tota carrera,
les ales ja desfetes pel fort cremor del sol.

Volar! No prop a terra com aus i ocells revolen.
Amunt! teses les ales per los camins del cel!
Vore on les esperances i tants d'anhels rodolen...
Cercar nials d'estrelles... cercar on dorm l'estel...

Suspés en el silenci, trencar vullc la cadena
que a la matèria asprosa fermat em té junyit;
dels delers deslliurar-me que el fang seguit ofrena,
assolent-ne lo idíl·lic amb sa i ver esperit.

II

BLANCORS D'ESTELS I LLUNA

En son soli la lluna tot domina
de més enllà on té l'aire sons confins;
amb son vestit d'argent, d'ombres regina
de terra i mar llumena tots camins.

Son tàlem és guarnit d'estels i estrelles
esparsint-se per tot l'immens espai;
ganyotes fan gracioses ses parpalles
que, com bades, potser no clouen mai.

De la lluna claror baixa argentada
les ombres replegant amb mansetut;
de blancors tota senda llumenada
retroba qui la nit, vaga perdut.

Companyera d'aquell que, temerari,
camina per viarans en fosca nit;
amiga del qui es troba solitari
no deixant abaltir-se'n l'esperit.

La llum envia en ple, sense temença
brame el vent cavalcant pels viarons,
adintrant-se, amb quietut i camplaença,
lo negre tornant blanc, pels finestrans.

Besa parpres closats per uns bells somnis
d'esperances reblits, i va a besar
la desvellada ment, amb rars insomnis,
cercant, no s'hi sap què, son cogitar.

Quan retorna son soli en les altúries
deixant-ne les estrelles i els estels,
quin gaudi haver donat tantes blancúries
i d'heure argentat somnis i anhels!

III

FECONDANT LA VIDA TOTA

L'aurora s'esdevé per ses dreceres.
L'alba guaita obrint-ne lo portell;
lluor de falagueres
llàgrimes matineres
de rou hi ha exornant tot quant és bell.

Els cims de les muntanyes s'auriolen
amb màgica bellesa d'arrebol.
Mils somniars s'envolen
—¡qui sap per on rodolen!—
quan guaite l'ampla testa l'astre sol.

El sol! quall ferm en gran foguera
encés en forta brasa, va brandant
son cremor per l'esfera
de la terra sencera,
i va, tot quant és vida, fecondant.

Fixe el sol al seu posat d'altúria
plans, muntanyes, ciutats va llumenant
esvaint la foscúria.
Per la immensa planúria
de l'èter va la terra rodolant.

El vent en devallar, junt a l'airina,
el pol·len a son pas va recullint
i per tot dissemina.
Clar així tot germina
perquè més fruits novells vagen sorgint.

L'atmosfera carrega en cavalcada
de núvols als qui el sol dóna escalfors,
i en pluja benaurada
desfent-se, és mullada
la terra perquè quallen fruits i flors.

Quan el sol fent camí s'endinsa jeure,
la lluna, estels i estrelles despertant,
des de llur siti lleure,
la terra retroveure
cercant-ne, van foscúries llumenant.

IV

TENEBRA SOTA EL SOL

Qui mira del cel vindre recompenses
en pluja, vent, llum... si la fe pergué,
reviu tornant gaudir les complaences,
creences retrobant de nou la fe!

Per a tot qui té fe, neta consciència
i lliga bens rebuts a tot treball,
retroba benestars en l'anuència
afermat a l'estudi, forja, mall...

La vida és bella quan la fe curulla.
La creença més febles fa tots danys.
La cobdícia fa de la fe despulla
omplint-ne la bellesa d'esgarranys!

La terra, per cobdícia, és mig podrida;
cucs amb verí rosseguen molla i pell.
S'hi troba bona gent atemorida
sentint-ne vindre l'inhumà flagell!

Cavalls apocalíptics, amb empenta,
portant van, per molts llocs, desolació,
moguts per dominants gent descontenta,
per l'enveja arriats i l'ambició.

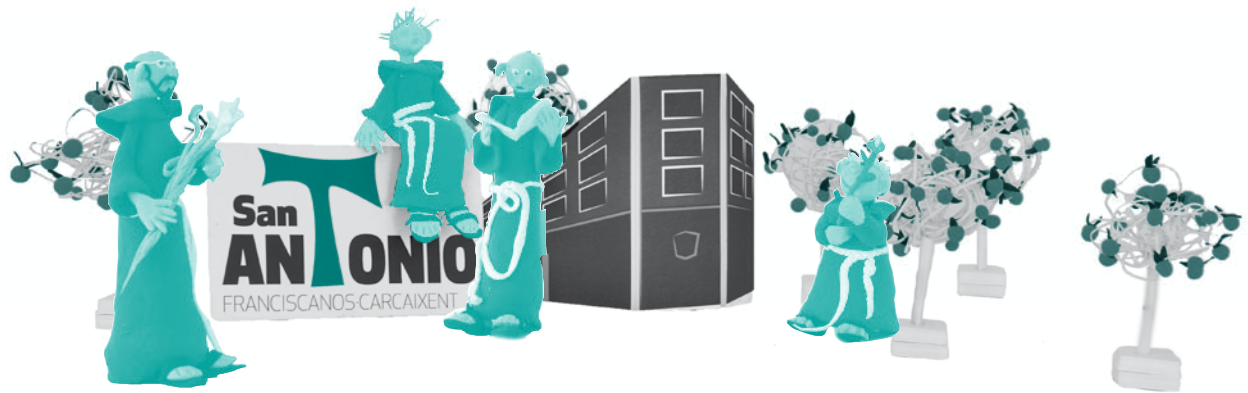
Pobres gents! L'ambició les arrossega
pels tètrics camins. El desconsol
porten, d'amor humà fent la despega,
omplint milers d'indrets de pena i dol.

Ments no rebent albaides, tot foscúria
no pensen en un dia, no llunyà,
retre-li heure comptes a l'Altúria,
quan d'ells se'n fuixga quant de dalt baixà.

Afermats són al fang de la matèria
oblidant-se'n de lo espiritual;
l'ànima deixen vagant-ne, solitària,
allunyada de Déu, de lo Ideal!

Rodolar el món fan sens deseixida
com vehicle en l'ample espai suspés.
Mentre ve des de dalt tot quant és vida
Què n'és l'home ací baix? Tot fang! No res!

Franciscans pel món

LONDON, AN UNFORGETTABLE EXPERIENCE

Alumnat de 2n de Batxillerat

When we finished our second term exams, we went to London. We arrived very late, at night and the weather was very cold.

During this trip we visited some emblematic monuments and places, such as Camden Town, Borough Market, The Tower of London, the Big ben, Buckingham palace and others which are not very known for tourists, for example we went to Freddy's Mercury house and sang "Bohemia Rapsodia" or Neal's yard.

Of course, we ate Fish and chips and we had a traditional British breakfast.

Every night when we arrived in the hostel we met in a room to talk and laugh.

We can say we had a lot of good experiences, but the best for us was to visit Picadilly Circus, because there were a lot of people showing their talent in the street and lots of shops.

Although the flight was cancelled we had an unforgettable experience.

En acabar els exàmens de la segona avaluació, viatjàrem fins a Londres. Arribàrem molt tard, de nit, i l'oratge era realment fred.

Durant aquest viatge, hem visitat alguns dels monuments i llocs més emblemàtics, com ara la zona de *Camden Town*, el mercat *Borough*, la torre de Londres, el Big ben, el palau de Buckingham i uns altres llocs menys populars entre els turistes; per exemple, visitarem la casa de Freddy Mercury i cantàrem la popular cançó de Queen *Rapsodia bohemia* o *Neal's Yard*.

Per descomptat, tastàrem el plat típic de *Fish & Chips* i ens desdjunàrem el tradicional esmorzar britànic.

Cada nit, quan arribàvem a l'hostal, parlàvem i rèiem en les habitacions.

Podem assegurar que hem tingut infinitats de bones experiències, encara que la millor de totes va ser la visita a *Picadilly Circus*, ja que hi havia molta gent, que mostrava el seu talent pel carrer, i la gran quantitat de tendes.

Encara que ens cancel·laren el vol, ha sigut una experiència inoblidable.

INTERCANVI HAMELÍN

ALEMANYA

Alumnat de l'intercanvi de 1r de Batxillerat

1A PART

Des del nostre Centre, un any més s'ha portat endavant un intercanvi amb l'institut *Schiller Gymnasium* d'Hamelín a Alemanya. Un grup de tretze alumnes hem estat els afortunats de poder formar part d'aquest intercanvi i la veritat és que ha estat una experiència inoblidable.

Són els alumnes alemanys els que primer ens han visitat, concretament vingueren el dia 5 d'abril i estigueren amb nosaltres fins al dia 11, ens diuen que un parell de dies menys que els altres anys i és per això que s'hagueren de llevar activitats. Passàrem uns dies intensos i compartírem moments únics, no tants com haguérem volgut però no ens podem queixar perquè cada dia venien al col·legi amb nosaltres i a partir de les 5 de la vesprada ja estaven de nou amb nosaltres; a més a més, el cap de setmana el passàrem junts des del matí fins a l'hora de gitar-nos.

Des del centre organitzaren activitats perquè no s'avorriren.

El primer dia estàvem tots molt nerviosos perquè no sabíem com anava a ser l'encontre: serien tímids, simpàtics, guapos, guapes? Era tot un enigma i, per fi, arribaren a l'estació de Carcaixent a les quatre de la vesprada amb Miguel Ángel, que és el professor encarregat de l'intercanvi, i el que va anar a arregar-los a l'aero-

port. L'ambient a l'estació era espectacular, tots els companys de l'intercanvi, els familiars, algun professor i algun viatjant que passava per allí i que no sabia massa bé què estava passant. Bessos, abraçades i cap a casa. Nervis, silencis, com li parle? En anglès? En castellà? Però si no parla, està completament callada, *Whatsapp* als compis: «La meua no parla»... resposta immediata multitudinària: «La meua tampoc», «Encara no ha eixit de l'habitació», «No ens podem entendre»... «Buff, encara sort, no estic sola»... «Són així, sembla». Per fi, va eixir de l'habitació... era hora de sopar i la cosa començà a millorar, possiblement per allò que la truita de creïlles tenia una pinta espectacular...«*Muy rica, me gusta mucho, muchas gracias*»... però si parla i tot, pensàrem a casa.

Ben aviat a dormir. És cert que el dia havia estat dur perquè eixiren molt matí de Hannover i arribaren a València molt tard.

L'endemà se'n vingueren en autobús amb nosaltres i els ensenyàrem el col·legi i després tingueren una recepció a l'Ajuntament de Carcaixent on l'alcalde els donà la benvinguda i, més tard, feren una visita guiada pel profe d'Educació Física, Ino, a la ciutat de Carcaixent. A la vesprada ja va ser diferent, perquè ja va començar a contar-me el dia, el que havia vist, el què més li havia agradat, etc.

El dijous de matí, igual, amb l'autobús al col·legi i, després, a València a visitar la Ciutat de les Arts i les Ciències i, després, a l'albufera, a pujar en barca. En aquest cas els acompanyaren Amparo Bellot i Chelo Canet i també els va agradar molt.

El divendres tornaren a València, però en aquest cas a visitar la València clàssica, el centre històric, Ajuntament, Mercat Central, la Llotja, etc. De vesprada aprofitaren per fer compres. En aquest cas, els professors que els van acompanyar van ser Marcel·lí i Pilar.

Dissabte, possiblement va ser el dia més complet perquè passàrem tot el dia junts. Cap a les 9 ens vàiem a l'estació de Carcaixent i des d'allí en tren a Gandia. Era dia de platja i passàrem el dia a l'arena,

inclús algú d'ells es va atrevir a entrar a l'aigua tot i que feia un aire... Passàrem tot el dia i, cap a les 7 de la vesprada, agafàrem el tren cap a Carcaixent, molt cansats perquè el dia de platja sol ser dur i inclús alguna alemanya es va cremar un poc però no va ser massa greu perquè anàvem tots ben preparats amb cremes solars. Aquest dia ens acompanyaren Alicia i Miguel Ángel. A la nit, encara quedàrem un grup de gent i anàrem de soparet per Carcaixent. La veritat és que ho passàrem molt bé mentre comentàvem tot el que havíem fet al llarg del dia.

Al dia següent, diumenge, teníem paella per a tots els integrants de l'intercanvi. Érem uns 60 en total, alumnes, pares, alguns professors i quan arribàrem a l'hort d'Ino, que és el lloc on dinàrem, el primer que vam fer va ser anar a l'hort d'enfront i collir taronges. Resulta que era l'hort d'un actor que havia eixit a *L'Alqueria Blanca* i es va portar molt bé perquè ens va regalar taronges i es va fer fotos amb tots els que van voler, la veritat és que va ser molt simpàtic. Després, dinar i tertúlia. La llàstima va ser que una de les alumnes no es va trobar bé i van haver de portar-la a l'hospital i ens tallà un poc l'ambient però, així i tot, ho passàrem molt bé i als alemanys els va agradar molt la paella. A la nit, sembla que has de despertar del somni. Tot el curs esperant açò i ara ja està, vaig pensar. Efectivament, l'intercanvi a Carcaixent pràcticament s'havia acabat, estàvem a casa i la meua *compi* no volia anar-se'n, començava a estar bé i a agafar confiança i ploràrem sense poder explicar-nos per què teníem aquestes sensacions, ara bé, teníem clar que entre nosaltres havia nascut un vincle d'amistat i que això mai no anava a llevar-nos-ho ningú. Ens va costar adormir-nos però no sé com ni quan i ens adormírem.

Dilluns, 11 d'abril. Dia de dir adéu. Ells acudiren al centre amb les maletes i en el col·le els prepararen un esmorzaret i després tots els acompanyàrem a l'estació i cap a les 11 del matí eixiren cap a Alemanya.

Ens quedàrem mal. I ara què? Què farem aquesta vesprada? Per què no han vingut per a més dies? Eren les preguntes que tots ens fèiem i recorde que Miguel Ángel ens va dir: «Ara a pensar en el que queda de curs i d'ací quatre dies estem per allí dalt tornant-los la visita» i és cert, perquè ara mateix estem a dies de tornar-los la visita a la ciutat de Hamelín on ens esperen experiències i visites inoblidables.

2A PART

Óscar San Francisco

Del 6 al 13 de juny els alumnes del nostre Centre tornaren la visita als alumnes alemanys del *Schiller Gymnasium* de la ciutat d'Hamelín. Diverses i variades foren les activitats preparades.

El dilluns cap a les 13 hores eixírem des de Carcaixent cap a l'aeroport d'Alacant. El nostre primer destí fou Hamburg i allí després de tres hores de vol arribàrem. El nostre guia ens portà per diferents llocs la primera nit, i inclús pujàrem en un vaixell que ens passejà pel port. L'endemà continuàrem coneixent llocs típics de la ciutat, com ara l'ajuntament, els molls del port, La Casa de Xile (*Chile Haus*), diverses esglésies... i, després de dinar, agafàrem l'autobús cap a la ciutat d'Hamelín.

Arribàrem cap a les 21 hores i les famílies i els companys estaven esperant-nos i tots cap a casa.

El dimecres 8 de juny començarem les activitats en forma de benvinguda. A les 8 del matí ens ensenyaren l'institut i després tinguérem una xarrada per part de la subdirectora del centre per tal de donar-nos la benvinguda. A les 11:00 h ens va rebre l'alcaldeessa a la Hochzeitshaus (casa de noces) i a continuació tinguérem una visita guiada per la ciutat d'Hamelín on poguérem conèixer els punts més bonics i emblemàtics de la ciutat. Després els nostres alumnes assistiren a classe d'espanyol amb els companys alemanys i a les 16:30 h presenciàrem el musical *Rats* que narra, en format musical, el conte dels germans Grimm, *El Flautista d'Hamelín*, i acabàrem el dia amb la celebració d'una festeta de benvinguda a l'institut i realment ho passàrem d'allò més bé compartint risses, anècdotes, balls i jocs al llarg de tota la vesprada nit.

Al dia següent, a les 9:30 h del matí eixírem cap a la ciutat de Hannover amb Gerhard, un professor jubilat i guia espectacular, que es va oferir a acompanyar-nos de nou i ensenyar-nos els llocs més coneguts i importants de la capital de la Baixa Saxònia. Visitàrem la ciutat i de vesprada aprofitàrem per a fer les primeres i «obligades» compres del viatge. En tornar... cansats i esgotats després d'un dia llarg, els nostres alumnes tornaren a casa amb les famílies amb l'objectiu de sopar i descansar perquè l'endemà havíem de continuar amb altres activitats i visites.

El divendres, 10 de juny, anàrem al castell de Hämelschenburg, una fortificació típica de la Baixa Saxònia d'estil renaixentista del Wesser. Després canviàrem completament d'activitat i anàrem a soltar adrenalina al riu Wesser, però en aquest cas el que fèrem fou pujar en canoes on els que les fèiem anar érem nosaltres tirant de rem.

Per si no havem fet prou activitat física, el dissabte al matí ens n'anàrem d'excursió al Klüt, una muntanya que està situada a uns 5 Km de la ciutat i els nostres

alumnes demostraren les seues habilitats i destreses manejan-se de part a part d'arbres gegants i a una alçada important mitjançant cordes, tirolines, etc. Sí que és cert que després d'una activitat tan pesada i exigent com aquesta el millor que poguérem fer era recobrar forces i que millor que una barbacoa de vesprada en casa d'una de les alumnes de l'intercanvi. Cap a les 10 de la nit tots a casa a descansar.

El diumenge, 12 de juny, fou el dia de la família, això vol dir que cada alumne anava a passar el dia amb la seua família però, casualment, molts acudiren a veure la representació del conte del Flautista, que es fa a la plaça de la ciutat i allí coincidírem però sí que és cert que després de l'obra cadascú se n'anà a dinar amb la seua família i de vesprada també coincidírem a l'hora del futbol en un indret de la ciutat on es podia veure el futbol en una imatge gegant. Allí sopàrem i a descansar perquè havíem de fer maletes, ja que l'intercanvi entre els nostres centres tocava a fi i dilluns era el dia que havíem de tornar a casa.

El dilluns, 13 de juny, a les 9 del matí eixírem cap a Hamburg i cap a les 12.30 del matí arribàrem. Pegàrem una volteta i aprofitàrem per a fer les últimes compres abans d'agafar el vol que ens portà cap a casa.

Per tot el viscut podem concloure que ha estat molt positiu, ja que els nostres alumnes han pogut practicar anglés de manera habitual a més de conèixer llocs, hàbits i cultures diferents.

D'IMMERSIÓ LINGÜÍSTICA A CANTERBURY

ANGLATERRA

Alumnat de 3r ESO

Per fi ha arribat el dimecres dia 8 de juny, tots els companys i les companyes de 3r d'ESO ens trobem a l'aeroport per a agafar l'avió cap a London Gatwick. Estem una miqueta nerviosets perquè per a alguns de nosaltres és la primera vegada de agafem un vol. Després d'alguna anècdota que altra, arribem a l'hora prevista a Londres. Es nota el canvi de temperatura i la frescoreta britànica.

Després d'un llarg recorregut en autobús arribem a la ciutat de Whitstable, on hi serem durant una setmana. Arriba el moment d'acomiar-nos de la resta del grup per a anar amb les nostres famílies. La casa és ben diferent a les nostres, però els nostres familiars d'acollida són molt amables amb tots nosaltres. No obstant això, el menjar del sopar va ser la primera presa de contacte amb la cultura britànica; horaris i aliments diferents dels que solem tastar.

Dijous de matí, amb algun contratemps que altre amb l'horari, comencen les classes d'anglès en un dels aularis de la Universitat de Canterbury, ens distribueixen en dos nivells, uns estem amb la professora Jane i els altres amb el professor Joseph, i observem tot el que ens envolta, tot està en anglès i només escoltem que paraules, les quals ens sonen i altres que aprenem de noves. Finalitzen les classes amb molt bones sensacions i moltes ganes d'aprendre-ho tot. Arribada la vesprada, fem una jornada de birles, les partides estan molt renyides, però gaudim i ens riem moltíssim. Visitem la platja, és realment impressionant, res a veure amb les platges que estem acostumats a visitar.

I, fins ací, podem contar-vos sobre el nostre viatge, però encara ens queden molts dies per davant i moltes activitats que realitzar; la més esperada, la visita a Londres, a més tindrem el plaer de viure en persona el 90 aniversari de la Reina d'Anglaterra, *Queen Elisabeth II!!!* Bye, bye and see you next Wednesday! (Adéu, ens vegem a la tornada!)

CONVIVENCIA EN ASÍS ITALIA

Cynthia Bello, Maria Castells,
Paula Lloret, Gemma Fuster

Hemos pasado de contar días durante las clases a contar horas en el autobús y, por fin, estamos aquí. Subimos al autobús y cada vez que se quedaba tranquilo llegaba nuestro compañero Javi y decía: «Todo el mundo tocando palmas» y comenzaba la fiesta, imposible dormir. Tras estar metidos un día y medio dentro del autobús y, después de tantas paradas, quejas —«cuando llegamos», «necesito ir al baño», «¡qué calor!», «¡cómo huele!»...—, llegamos a Pisa y comenzó nuestra aventura. No parecía que habíamos llegado a Italia hasta que pudimos ver la torre inclinada más famosa del mundo. Empezaba lo bueno.

Parecía que lo habíamos visto todo pero, resulta que no, todavía quedaba lo mejor: llegamos a Asís. Al llegar a la casa, se nos pusieron los pelos de punta: daba miedo... y no había televisión ni *wifi*. Ahora sí, estaba el padre Wenceslao y sus espíritus. Tras pasar una noche de terror, con varios infartos, al fin... el día siguiente. La convivencia se hacía difícil pero, poco a poco, lo íbamos consiguiendo porque, como decía Nicanor, «la convivencia es paciencia».

Tuvimos la mala suerte de que llovía pero ni eso nos podía parar. Así que cogimos nuestros paraguas y empezamos a conocer Asís. Al mal tiempo, buena cara. Misas, fotos, discusiones... pero, sobre todo, paciencia, mucha paciencia de nuestros profesores.

Sábado, suenan nuestros despertadores, siete de la mañana, estamos cansados, nos quejamos, ¿por qué nos habrán levantado tan pronto? No podíamos imaginar que este madrugón valdría tanto la pena.

Otra vez a la Basílica de San Francisco, nos extrañamos, nos hicieron bajar a la tumba y allí, donde menos lo esperábamos, nos impusieron la tau.

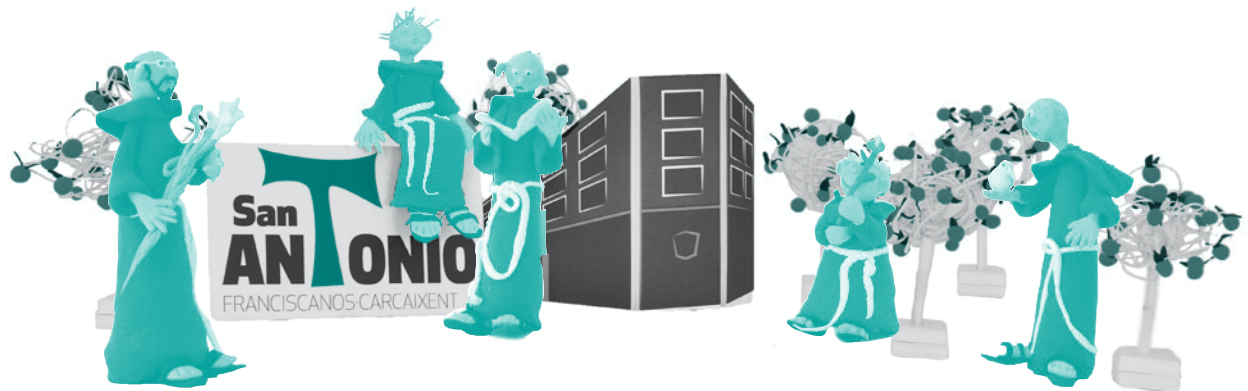
Tras estos primeros días tan intensos todavía nos esperaba más: Roma, Florencia y... un eterno viaje de regreso.

Gracias a nuestros padres por hacer realidad un sueño, a los profesores por su cariño y paciencia. Gracias a todos los que hemos formado parte de esto. Durante siete días hemos aprendido a dejar de ser compañeros para convertirnos en algo parecido a ser hermanos. Sin duda, el espíritu de Asís ha jugado su papel.

Col·laboracions

CUATRO AÑOS DE CAMBIOS

Ramón Esplugues

PRESIDENTE ASOCIACIÓN CATÓLICA PADRES
ALUMNOS DEL COLEGIO SAN ANTONIO

Que el mundo camina de una forma extremadamente rápida y sin dilación, es algo evidente, en todos los ámbitos que nos rodean muchas veces los cambios se producen de una manera tan continua que no nos permite aceptar o adaptarnos a los mismos, sin que al hacerlo perdamos un poco de nuestras identidades o de aquellos valores que a lo largo de nuestras vidas siempre nos han acompañado.

El mundo avanza y con el nosotros, desde la Asociación de Padres hemos intentado durante este duro periodo de tiempo, mirar siempre la parte positiva de las cosas, hemos sido conscientes que nunca una actitud negativa, podía ayudar, y que por el contrario una actitud positiva siempre es el camino más acertado para poder seguir construyendo, aceptar aquellos cambios que nos pudiesen afectar y sobre todo, adaptarnos a ellos, sacarle el máximo partido y de la forma más positiva,

Estos cuatro años han estado marcados principalmente por la marcha de la comunidad franciscana de nuestro colegio, de la forma que desde siempre la habíamos vivido y con un sentimiento parecido al de un niño pequeño que empieza andar, desde el APA, los hemos afrontado con la responsabilidad de adaptarnos a los nuevos tiempos y sobre todo con la misión de velar y proteger aquello que nos ha brindado la comunidad franciscana y que nos hizo elegir este colegio para nuestros hijos.

Hemos empezado a mirar al futuro, haciéndolo de una forma consciente pero ambiciosa, han sido muchos los objetivos que se han logrado y muchos más los que faltan por lograr, pero aquellos conseguidos lo han sido, en parte, por el buen hacer de una Junta Directiva que le ha dado la vuelta a un motón de cosas, con una base firme y consistente, basada en unos valores que han sido la luz a seguir en este nuevo camino.

Se ha buscado la integración al máximo con toda la comunidad educativa, todos con un mismo objetivo, la educación de nuestros hijos, hemos intentado llegar e informar al máximo número de familias posible con la creación del Blog del APA y la lista de difusión de Whatssap, hemos logrado, un espacio propio de la Asociación en el cole, donde poder atender a las familias, un espacio donde crear un armario solidario, donde poder crear un banco de libros, hemos mantenido los presupuestos en partidas que venían de años anteriores y sobre todo hemos trabajado en poder ampliarlas, en prácticamente duplicar el presupuesto destinado al curso escolar, para poder participar en las Celebraciones de Reyes, en la Tarde Solidaria, en la Semana cultural, Mostra de teatre, subvencionando parte del Viaje de Asis de 4º de la Eso, colaborando en la Cena de fin

de curso de 2º de Bachiller, en las fotos de fin de curso, con los arreglos florales en la iglesia para el final de curso, el almuerzo de final de curso de primaria, con la compra de pizarras digitales y proyectores para toda primaria, Colaborando en la Actividad de la piscina primaria, con subvenciones a los alumnos que viajan al extranjero, etc...pero sobre todo hemos trabajado en utilizar nuestros recursos de una manera seria, responsable y ecuánime.

Han sido cuatro años, de trabajo junto a la dirección del Colegio, profesorado, secretaria, administración, en resumen una comunidad educativa que en tiempos difíciles ha demostrado una enorme capacidad de sacrificio y sobre todo una mentalidad abierta y positiva, que junto con la participación, sacrificio y colaboración de todas las familias del cole, en temas como la Lotería, han permitido que esos objetivos se lograsen.

¿Qué viene ahora?...simplemente lo mejor, nuevos cambios, nuevas metas, nuevos horizontes y proyectos, y desde aquí animamos a todas las familias a vivirlo en directo, a participar, a sentir, a decidir y sobre todo ayudar a crear un mejor colegio para nuestros hijos, por que hacerlo implica también un mejor futuro para ellos, desde aquí animamos a las familias a participar en este reto junto al APA, porque nuevos retos vendrán y nuevas personas los resolverán y afrontarán con nuevos puntos de vista, con nuevas ilusiones y sobre todo con algo que siempre deber perdurar...unos valores que nos hicieron elegir a este colegio como lo que es ... nuestro colegio.

Cuatro años de cambios y la convicción de que lo mejor siempre está por venir y que en la creación de un futuro mejor, es más reconfortante participar que solo creer que se puede lograr.

Gracias.

DÉU PENSA EN VERD

Óscar Martínez Gómez

Ara fa un any, el Papa Francesc va publicar la carta encíclica «*Laudato Si, sobre la cura de la casa comuna*». Ha sigut un document molt ben valorat per tots els sectors de la societat, no sols religió, sinó del món de la política, els moviments ecologistes, de la cultura... a més a més, durant aquest últim any ha regalat un exemplar del mateix a tots els representats polítics que l'han visitat a Roma.

El títol de la carta encíclica és el del «Càntic de les criatures» que Sant Francesc d'Assís compongué en dialecte umbro a finals de 1224 o principis de

1225 una nit estant ja malalt i quasi cec poc abans de morir, com expressió de lloança a Déu per totes les criatures. Es considera aquest càntic un dels primers texts escrits en llengua italiana i fou entonat pel *Poverello* d'Assís juntament amb Àngel i Lleó, els dos frares més a prop d'ell.

El Papa, al començament de l'escrit, comenta que va triar el nom de Francesc al ser elegit al conclave perquè l'inspirava l'exemple de Francesc d'Assís com a excel·lència de la cura del que és dèbil i d'una ecologia integral, vivida amb alegria i autenticitat.

L'escrit ha suposat una autèntica revolució, ja que no es queda en una mera reflexió bíblico-teològica sobre la natura i el medi ambient sinó que va més enllà al plantejar el problema de l'ecologia des d'un punt de vista global i més complet. Dos exemples, de mons aparentment equidistants com són la literatura i l'economia valoren molt positivament el text.

Naomi Klein, escriptora canadenca que es defineix com a feminista secular jueva, considera l'encíclica «*Laudato si*» com a un «document històric pel seu contingut, que suposarà un problema per als polítics que utilitzen la Bíblia com escut contra el canvi climàtic».

CONVERSIÓN ECOLÓGICA

Bernardo Klisberg, economista i investigador argentí i jueu, el valora com «un text molt seriós pel seu valor, ja que no fa referència únicament a qüestions espirituals sinó també socials».

El passat desembre a París va tindre lloc la Cimera sobre el Clima, on participaren 150 líders mundials als quals el Papa Bergoglio va demanar atenuar l'impacte del canvi climàtic, combatre la pobresa i afavorir la dignitat humana.

El temes sobre els que reflexiona el Papa Francesc són: contaminació i canvi climàtic, la qüestió de l'aigua, la pèrdua de biodiversitat, el deteriorament de la qualitat de la vida humana i degradació social, iniquitat planetària, debilitat de les relacions i diversitat d'opinions, el destí comú dels béns, diàleg sobre el medi ambient en la política internacional, política i economia en diàleg per a la plenitud humana, les religions en el diàleg amb les ciències, educació per a l'aliança entre la humanitat i l'ambient, conversió ecològica, la Trinitat i la relació entre les criatures. Tot això amb pinzellades del que el Papa Bergoglio anomena «L'evangeli de la Creació», suggerint com mira Jesús la terra dins del gran misteri de l'univers.

Una ecologia integral és la que ofereix Francesc: una ecologia ambiental, tal vegada a la que més familiaritzats estem, una ecologia econòmica i una altra social. Les dues últimes podem pensar que aparentment no tenen res a vore amb l'ecologia, però tenen molta relació amb les conseqüències negatives, per no tindre cura de les persones més vulnerables de la societat i de com s'ha explotat la Terra per a beneficiar a pocs en detriment de molts i a vegades destruint reserves naturals.

Nosaltres, com a col·legi franciscà, tenim a gala la cura de la natura i intentem a les aules sensibilitzar als

nostres alumnes de la neteja de la classe, el pati o espais comuns, de reciclar, de no utilitzar paper d'alumini, de tancar les finestres si està la calefacció encesa, si hi ha llum natural del carrer no encendre el llum de classe... i conscienciar-los que a la seua casa i pels carrers del poble tinguen la mateixa cura perquè també és sa casa. Fins ací bé, però cal fer un pas més en la nostra tasca com a educadors i companys de camí dels alumnes que se'ns confien i treballar l'ecologia econòmica i social de les que ens parla Francesc.

L'esperit inspirador del nostre col·legi és el d'un home pobre i senzill del segle XIII, que des de l'Úmbria italiana ens arribà a La Ribera i bressol de la taronja ha de mantindre's viu en tots els que formen part d'ell: alumnes, famílies, professorat, PAS... en primer lloc acollint a l'altre amb la mateixa manera de mirar Francesc que anomenava a tots i tot «germà i germana»: si posem una mica d'amor en el tracte amb l'altre expressant amb un simple somriure o salutació, mirant al qui en parla, posant-me en el seu lloc... aquestes coses humanitzen les nostres relacions i no costen diners.

Aquest jove d'Assís ho tenia tot però no era feliç, situació que pot ser similar hui en dia en la vida d'alguns que busquen tindre l'últim mòbil o dispositiu tecnològic o la roba d'una marca o de qualsevol altra... cal refrescar cada dia el gust per una vida més senzilla i on la dimensió caritativa i solidària estiga cap als més desafavorits estiga molt a flor de pell.

Déu segueix pensant en verd, perquè vol que el món siga la casa on tots puguem viure i viure bé, com ell al llarg de la història com Francesc d'Assís i ara el Papa Francesc han participat d'aquest somni. Tu i jo estem convidats també a pensar en verd...

AI, POBRE RAMON!

Alicia González Borrás

Són quatre-cents anys de la mort del nostre il·lustre Cervantes i del seu don Alonso Quijano o Ingenioso Hidalgo Don Quijote de la Mancha. Són quatre-cents anys també del traspàs del dramaturg anglès per excel·lència, William Shakespeare. Vet ací dos homenots decisius que han fet història en l'evolució de les llengües. El primer, i membre de la nostra família, ens ha deixat com a llegat l'anomenada «llengua de Cervantes»; el segon, cosí de lluny però, al cap i a la fi, cada vegada més familiar, a qui se li ha atribuït la modernització de la llengua isabelina amb la incorporació de tants i més vocables. Com n'estan de capritxoses les dates.

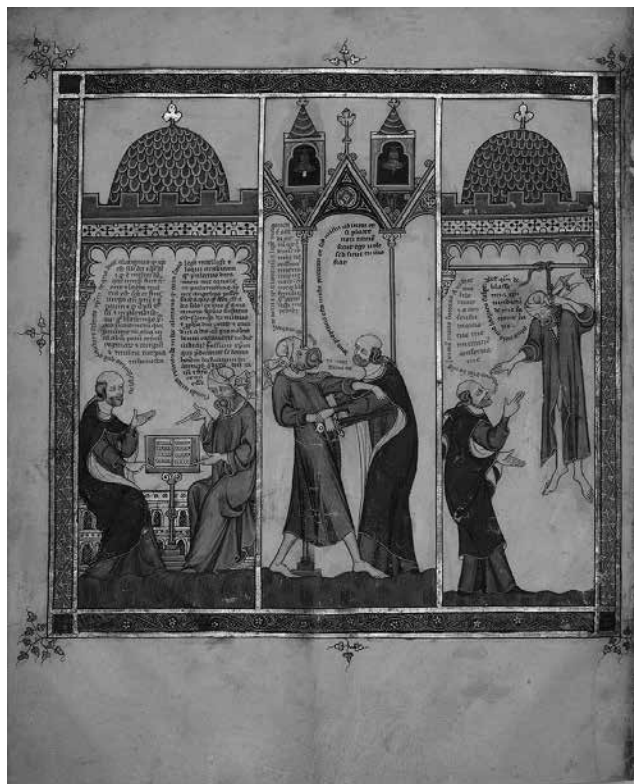
Però, és que els nostres notables i il·lustres escriptors no han passat a una altra vida on aquest trànsit siga digne de celebracions per recordar també la importància de la nostra literatura? Potser no, pot ser que la nostra prosa continue tan viva com als seus orígens, ara fa set-cents anys; és evident que sí. No obstant això, com que algú deia allò que «qui perd els orígens perd identitat», nosaltres, per aquest motiu també ens sumem a les efemèrides del 2016 amb la celebració del seté centenari de la mort de Ramon Llull, mallorquí nascut a l'illa poc després de la conquesta de Jaume I, qui utilitzà la nostra llengua materna per expressar els seus pensaments, cosa que el convertí en un dels màxims exponents de la cultura i el pensament a l'Europa del seu temps.

Podríem imaginar el nostre pensador al segle xxi? De segur que, si en el seu temps, a més de dominar el català, la seua llengua nativa, era un perfecte coneixedor del llatí (la llengua culta global del moment), el provençal i l'àrab, les llengües en què s'expressaven els tres mons o àmbits més importants de la seua època (la filosofia escolàstica, la poesia trobadoresca i la civilització àrab), qui pot dubtar que en la nostra civilització actual tan globalitzada no seria sinó un perfecte savi

coneixedor de la llengua de Shakespeare? O no li seria, ara per ara, tan necessària per a anar per eixos indrets tan llunyans com anava o, sense eixir de sa illa, simplement per transitar per la seua Mallorca *tourist* dels nostres dies? Set-cents anys porten a fer alguns canvis, i a veure quin remei li anava a quedar al nostre poliglòt medieval si volia reconvertir, tasca no menys complicada que als seus dies, la nostra societat, la nostra aldea global. Perquè aquest sí que fou l'objectiu primordial de la seua vida, el de la transformació, i la seua obra en dóna testimoni tant en la diversitat de gèneres propis de l'època (filosòfic, místic, teològic científic, poètic...) com en la quantitat (es conserven més de dues-centes cinquanta obres enllestides en català, occità, llatí i àrab). Aquest canvi va tenir com a eix central la conversió dels infidels a la verdadera fe cristiana, propòsits que, d'acord amb la versió pseudoautobiogràfica recollida a la seua *Vida coetània*, no inicià fins que uns mesos més tard va escoltar un sermó del bisbe de Mallorca sobre Sant Francesc d'Assís, el qual li inspirà el model a seguir, i, com havia fet Sant Francesc, va vendre les seues propietats i el seu patrimoni i, convertit ja en un ferm seguidor de Francesc, emprengué el seu pelegrinatge,

Sermó sobre Sant Francesc d'Assís i imposició de l'hàbit franciscà. Biografia de Llull en imatges del *Codex St Peter Perg*.

Llull amb el seu esclau musulmà.
Biografia de Llull en imatges del *Codex St Peter Perg*.

real i fictici, per tractar de convertir els infidels tot travant discursos bellíssims per difondre la paraula cristiana com ben bé ho palesaren les seues obres, des del *Llibre de Contemplació en Déu*, passant pel *Llibre d'Evast e Blanquerna*, *Llibre d'Amic e Amat*, *Llibre de meravelles* i, per descomptat, *Llibre de l'orde de cavalleria* i tants i tants més. Aquest savi franciscà, viatger incansable per obtenir els seus propòsits, emprà tots els recursos literaris per fer campanya de la seua Art (sistema filosòfic que permetia demostrar a través de l'argumentació filosòfica racional la veritat del cristianisme), i convertir la gent del seu abast al cristianisme, o bé, procurar que els cristians no s'allunyaren dels principis de la religió, sense deixar de banda la dolçor literària i la prosa elegant que el caracteritzaven.

Àrdua tasca avui en dia la d'aquest diplomàtic que amb la llengua del poble va denunciar, ja al segle XIII, l'abús de poder i dels governants, els perills dels mals consellers, l'enveja i l'egoisme... que va intentar trobar aliances i suports amb els poderosos sols pensant en la justícia al món, com ho feren també tres-cents anys després els nostres personatges d'abans i d'ara. Don

Pàgina del manuscrit lul·lià *Ars magna generalis ultima* de Karlsruhe, on hi apareix fent doctrina R. Llull

Quijote, perdedor o idealista, qui, seguint el ja oblidat codi cavalleresc, es topetava contra una realitat adversa que sempre el superà, o herois com Hamlet, Macbeth o el rei Lear que denunciaren l'ambició i la maldat. Realitat o ficció, set-cents anys o quatre-cents, passat o present?

Queda clar que, dins l'allau de commemoracions que han tingut (i tindran encara) aquest any els seus companys d'efemèrides, aquestes lletres no són més, que un polsim en la immensitat oceànica per fer reviure, encara que siga tan sols pels breus instants que han requerit la lectura d'aquestes paraules, el pobre Ramon Llull perquè, com diu Roc Casagran a la introducció de la seua adaptació del *Llibre de les bèsties*, una de les deu parts que componen el *Llibre de meravelles*, «el poble que oblidava les seues arrels no pot continuar florint. Perquè, sí, nosaltres, d'una manera o altra, venim de Llull».

INTERCAMBIO DESDE EL *SCHILLER-GYMNASIUM* HAMELN

Ina Hübene

Del 5 al 11 de abril, nosotros (dos profesoras y 12 alumnos del Schillergymnasium en Hameln) participamos en el intercambio con el Colegio San Antonio de Padua en Carcaixent.

Durante esta semana, en la que fuimos acogidos con mucha cordialidad, tuvimos la oportunidad de conocer la cultura española y de practicar nuestros conocimientos de la lengua española. Cada día fuimos de excursiones interesantes y variadas. Fuimos dos veces a Valencia para visitar la Ciudad de las Artes y de las Ciencias y el casco antiguo. Además hicimos un paseo en barca en el parque natural de la Albufera, pasamos un día en la playa en Gandía y comimos una paella muy rica en el huerto de Ino.

Estamos muy contentos de poder mantener este intercambio ya desde hace tres años. Creemos que hoy en día las relaciones internacionales son muy importantes y son un enriquecimiento mutuo. Ya tenemos mucha ilusión de acoger a los alumnos y profesores españoles en junio para mostrarles la cultura alemana.

MOVIMIENTO SAN FRANCISCO

Irene Pastor

El Movimiento San Francisco (MSF) está formado por un grupo de alumnos del Colegio enfocado a los niños/as que acaban de tomar la primera comunión, buscando que conozcan mejor la fe franciscana mediante juegos y actividades.

Este curso hemos tenido la suerte de poder contar con la incorporación de un gran número de monitores/as de 4.º de ESO y 1.º de Bachiller, que han puesto toda su entrega y dedicación en la preparación y realización de las actividades programadas para cada encuentro.

Han sido un total de 15 sábados alternos por la tarde de 16 h a 18 h. En ellas hemos realizado todo tipo de actividades con los niños/as de 4.º de Primaria hasta 3.º de ESO, separándolos en cuatro grupos: amistad, fraternidad, alegría y humildad. Valores fundamentales en la vida San Francisco de Asís.

En los encuentros hemos trabajado distintas temáticas: San Francisco, Adviento, Día de la Paz, Santa Clara, San José, María Inmaculada, Cuaresma... mediante fichas, talleres, juegos al aire libre, manualidades, bailes, espectáculo de magia, *gymkanas*, tiempo de oración...

Pero, además, no solo hemos tenido las reuniones vespertinas de los sábados, sino que hemos disfrutado de dos convivencias que serán inolvidables para todos los que asistieron, pues nuestra intención ha sido siempre vivir el carisma franciscano en un ambiente de tolerancia, respeto y compañerismo. La primera en el Huerto de Nazaret, donde después de realizar una gran *gymkana* en plena naturaleza y de la celebración eucarística, pudimos compartir con los padres una comida fraterna. La segunda fue la convivencia nocturna que tuvo lugar en el cole. Supuso una experiencia innovadora para todos y con un gran éxito de participación, pudimos compartir un espacio de risas, juegos y de sueño, pues en el gimnasio que se habilitó como gran dormitorio se durmió bien poco.

Todo esto no acaba aquí. Nos espera el colofón... el campamento de verano que vamos a realizar del 11 al 20 de julio en el albergue «Los Perlitos» de Cocentaina, junto con los niños/as del colegio *Sant Antoni* de Pego y que seguro cumple con nuestras expectativas para culminar este gran año.

Agradecer a los monitores su esfuerzo y voluntad en todas las actividades y a los niños/as su asistencia, pues con su sonrisa nos hacen crecer y creer que lo que hacemos vale realmente la pena. Esperamos haberles podido transmitir nuestro entusiasmo y el trasfondo franciscano y cristiano para que tengan una continuidad a la Primera Comunión y que podamos contar con la presencia el próximo curso de todos aquellos que comulgaron por primera vez este año.

PERMÍTEME

Pablo Martínez
Alumno de 2º ESO

Hui,
con todo,
y con nada.
Corrí despavorido,
buscando refugio,
en algo o alguien.
Quería experimentar,
y acabé en garras.
Acabé obligado,
terminé golpeado
pero, no un golpe
de esos
que te dejan magullado,
con un ojo morado,
o un hueso roto;
sino de uno de esos,
que al recordarlos,
como si te desgarraran los pulmones,
como quedarte sin habla.
E innumerables veces
podría contar,
cada vez que la cuchilla surcó mi piel
o cada vez que quedé derrumbado
en el suelo de un cuarto.
Innumerables veces paseando sin destino aparente.
Cayéndome sin levantar,
soportando como un titán,
aunque lo único que querías era gritar,
correr,
volar,
desaparecer.

DESAPARECER,

bonito verbo.
Desaparecí,
y no tenía punto de retorno.

Estaba perdido en nada
y nada estaba perdido en mí.

Estar, mi doliente verbo.

¿Papá dónde estabas,
en cada chillido,
en cada vacío?

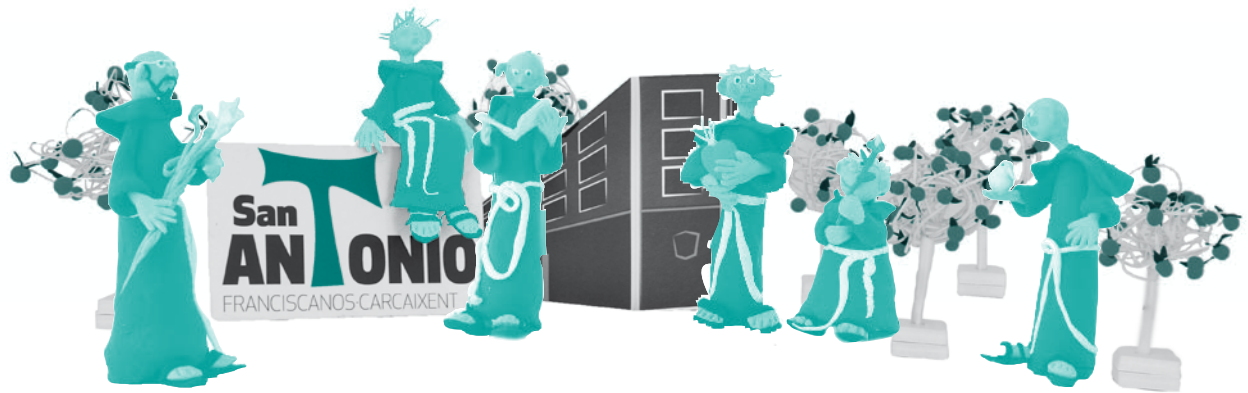
¿Mamá dónde estabas?
Aunque no lo creas,
siempre te necesité,
jamás fui el niño maduro
que nunca tenía problemas,
que sacaba buenas notas,
y que no necesitaba tu aprobación.

¿Dónde estabas hermana?
En cada grito,
en cada miedo,
en cada “te necesito”.

¿Dónde estoy?
¿Por qué no estoy?
¿Por qué siempre fui el casi?
¿Por qué el universo me odia tanto?
O, ¿por qué me odio tanto?
¿Por qué siempre acabo
en los acantilados,
en los puentes,
en las vías,
en las cuchillas...?

Permíteme gritar
a viva voz
todos mis problemas.
Permíteme gritar.
O solo,
déjame decirte al oído,
te lo ruego,
permíteme volver, o si no,
déjame caer en el olvido.

Orles

E

fan una foto, la mires, i penses:
«Sort que és provicional!
Quina imprudència,
deixar-te retratar!».

J. FUSTER: *Sagitari*

1r DE PRIMÀRIA

2n DE PRIMÀRIA

3r DE PRIMÀRIA

4t DE PRIMÀRIA

5é DE PRIMÀRIA

6é DE PRIMÀRIA

1r ESO A

1r ESO B

2n ES0 A

2n ES0 B

3r ES0 A

3r ES0 B

3r ESO C

4t ESO A

4t ESO B

PDC

1r BATXILLERAT A

1r BATXILLERAT B

Col·legi San Antonio de Padua

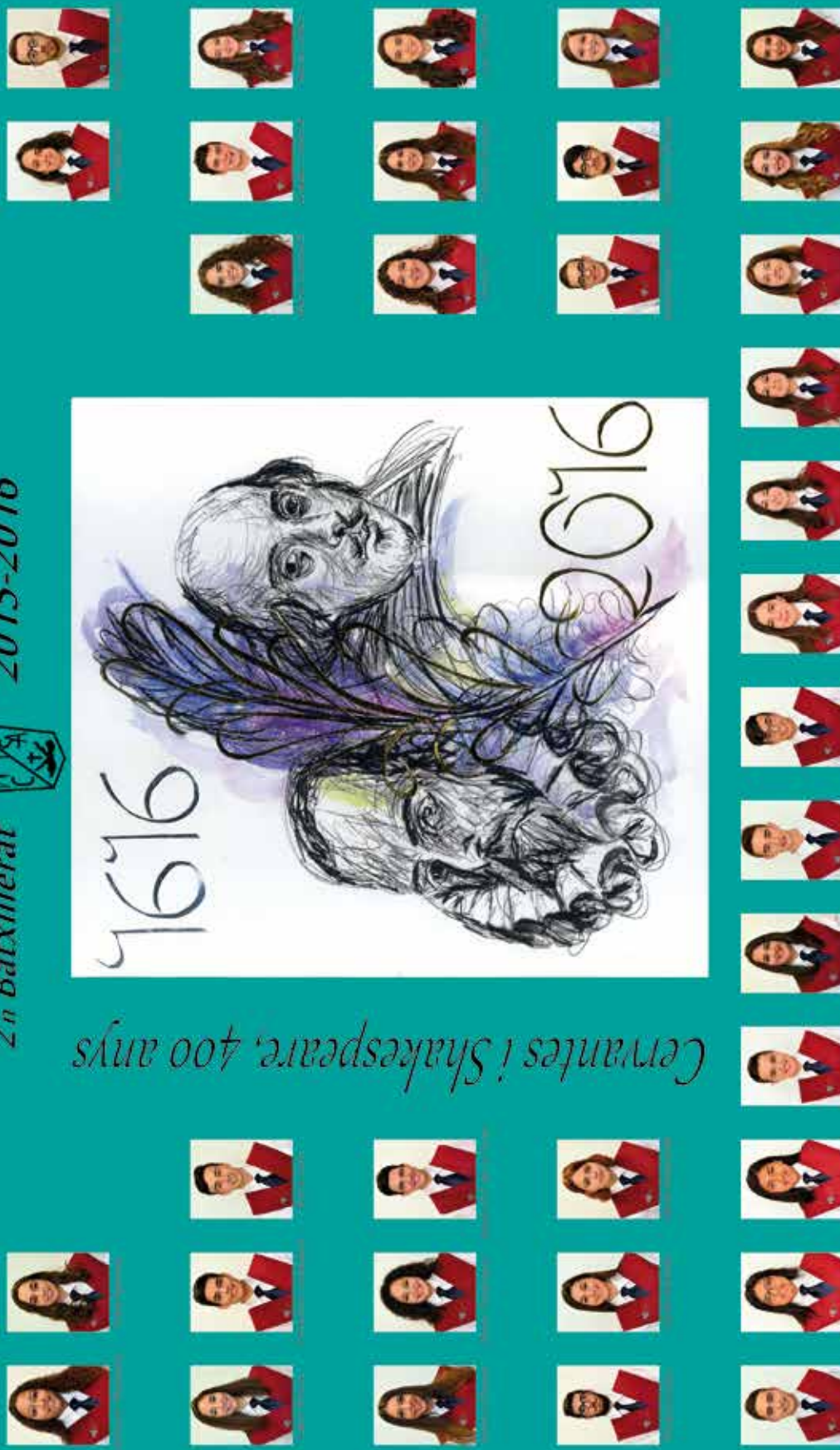
Col·legi San Antonio de Padua

2ⁿ Batxillerat

2015-2016

Cervantes i Shakespeare, 400 anys

CLAUSTRE DE PROFESSORS I PAS

- Fabricación de puertas y ventanas de aluminio y PVC.
- Techos y cubiertas de aluminio.
- Puertas de garage.
- Vallados y cerramientos perimetrales.
- Trabajos en acero inoxidable.

Constr. Metálicas Alesgo, S.L.

Tlf. y Fax: 96 246 18 05

Joanot Martorell, 11

46740 CARCAIXENT, VALENCIA

AUTOCARS LOZANO S.L.

AUTOCARS LOZANO

El autobús que se adapta a ti

LÍNEAS REGULARES

Explotamos una concesión de una línea regular de viajeros entre Carcaixent-Alzira-Algemesí y de las mismas ciudades al Hospital de la Ribera.

AUTOBÚS URBANO

Prestamos el servicio de autobús urbano a la ciudad de Alzira. Sistema de información al viajero, Apps de consulta para smartphone y la última tecnología.

DISCRECIONALES

Ofrecemos nuestros autobuses y nuestro personal para empresas y particulares. Transporte escolar, excursiones a colegios e institutos, eventos.

PARA TODOS

Nuestros autobuses están debidamente adaptados para poder ofrecer servicio a personas con movilidad reducida.

Poligono Industrial C/ La Ribera, 9
Carcaixent (Valencia) 46740 España
(+34) 96 246 70 85 jesus@autocareslozano.es

José A. Monrós Gumilla

C/. Mestre Giner, 57 - b
Telèfon 630 827 759

46740 **CARCAIXENT**
(València)

CRISTALERÍA GREGORI

Acristalamiento de obras y decoración

JAVIER GREGORI GINER
Cristalero

C/ Ramón y Cajal nº 13 bajo
46740 Carcaixent, (Valencia)

Tlf: 96 243 05 11

Tlf: 676 204 379

cristaleriagregori@hotmail.es

fax: 96 201 92 64

VIAJES J.R. BRIZ

CVM1602-V

ESPECIALISTAS EN GRUPOS

Avda. José Antonio, 32
46269 TOUS (Valencia)
E-mail: viajesjrbriz@gmail.com

TELÉFONO: 96 244 92 83
MÓVIL: 625 440 282

Autocares Briz, S.L.

Avda. José Antonio, 32
46269 TOUS (Valencia)
Tel. y Fax 96 244 93 10
E-mail: autocaresbriz@gmail.com

Bernabé
652 939 512
Juanra
651 816 973
Juan Ramón
651 816 974
Máxim
651 816 975

OFIMÁTICA
INSTALACIONES ELÉCTRICAS
ELECTRODOMÉSTICOS
AIRE ACONDICIONADO
REGISTRADORAS, COPIADORAS, FAX

Julián Ribera, 21
Tel./Fax 962 430 583
46740 CARCAIXENT

Mestre Ribera, 4
Tel./Fax 962 970 130
46670 LA POBLA LLARGA

INSTALACIONES ARIAS S.L.

FONTANERÍA
CALEFACCIÓN
AIRE ACONDICIONADO
ENERGÍA SOLAR
GAS DOMÉSTICO E INDUSTRIAL

web: www.instalacionesarias.es
C/Comandante Hernandez, 13-46740-Carcaixent (Valencia)
Tfno/fax: 962430478
email: instalacionesariassl@gmail.com

C/. JULIÀ RIBERA 34 - TEL.: 666 424 143
TEL.: 96 110 40 41

EL.LLORER@EL.LLORER.COM

WWW.EL.LLORER.COM

Gil
floristes
F L O R S P L A N T E S I D E T A L L S

Marquesa de Montortal, 53 • 46740 CARCAIXENT - (València)
Tel.: 96 243 05 01 • E-mail: gilfloristes@ono.com

tabervall
PEPE ALBEROLA VIDAL
AGENTE COMERCIAL
ppalberola@gmail.com

BENIART, S.A.
Ctra. Tavernes-Llíria km. 0,4 - Apdo. 38
Móvil: 639.05.03.09 - Fijo: 96.282.09.00 - Fax: 96.282.18.42
46760 TAVERNES DE LA VALLDIGNA (Valencia-España)
www.tabervall.com - tabervall@tabervall.com

GRUPOREX

OFICINAS
C/ Juan Bautista Osca, 6
46250 L'Alcudia
902 151 552
www.gruporex.com

Flors Ana
Artisanos de la flor
Floristeria desde 1995
Flores y plantas naturales y artificiales
Arreglos florales
Carrer Pare Marchena, 32.
Carcaixent · Tlf.: 96 243 13 23
Venta online y envíos:
www.florsana.es · Tlf.: 617 52 35 82

cosues
Comercial de Suministros Escolares S.L.
MATERIAL ESCOLAR Y DE OFICINA

MONITORES TÁCTILES CLEVERTOUCH
www.cosues.com

Análisis Alimentos Alzira, S.L.
C/ Hospital, 17 · 46600 · Alzira · Valencia
Telf: 659 133 659 · 962 414 491
analisisalimentosalzira@gmail.com

- Formación de Manipulador de Alimentos
- Análisis Microbiológico y
- Físico-Químico de Alimentos y Aguas
- Análisis de Legionella,
- Superficies y Ambientes
- Implantación y Seguimiento de RPHT y APPCC

Primària, ESO i Batxillerat

Serveis

- Gabinet psicopedagògic des de primària.
- Educació compensatòria i PT.
- Servei d'autobús amb les principals localitats de la comarca.
- Situació privilegiada a 400 metres de l'estació de trens de Carcaixent.
- Apostem per las noves tecnologies. Comunicació amb les famílies a diari mitjançant plataforma, ordinadors i pissarra digital en les aules. Tot el col·legi connectat mitjançant *wifi*.
- Extraescolars, estudi vigilat, escola de pares.
- Catequesi, moviment *San Francisco* i confirmació.
- Servei de Menjador amb cuina pròpia.

Què t'OFERIM

- Més de 90 anys d'experiència en educació.
- Centre concertat. Educació Primària, Secundària i Batxillerat en les modalitats de Ciències, Humanitats i Ciències Socials.
- Ensenyament i atenció personalitzada amb metodologies innovadores.
- Destaquem en qualitat educativa (nivell III de Conselleria).
- Formació plurilingüe: francès, alemany, anglès.
- Programes d'immersió lingüística i intercanvi amb estudiants europeus.
- Any darrere any ens situem en els primers llocs de la comarca en resultats PAU.

C/ Santa Ana 2 46740 Carcaixent Valencia

Tel. 962 430 250 · Fax 962 461 186

sapaduacar@planalfa.es

www.sanantoniocolegio.com